

GÖTATRÄNGAREN

Tidning för Göta Trängregemente och Kamratförening

Pris 20 kr

Juni

2004

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Göta trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg.

Adress: T2, Box 602, 541 29 SKÖVDE. Tel 0500-46 50 00.

E-post: gotatrangaren@t2.mil.se

Postgiro 9 58 82-7.

Redaktör och ansvarig utgivare

Ulf Floberg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida	1	Chefen har ordet	30	Glädjande utveckling på Garnisonsmuseet
	3	Från redaktören	32	Bilder från regementets dag
	4	Utbildningsåret 2003/2004	33	"1240" Hedrad efter förtjänst
	7	Tvillingvakten	34	Göta trängregementets idrottsförening T2 IF
	8	30-års träff	36	T2 cup golf
	9	Personalia	37	In Memoriam - Ebbe Åkesson
	12	Reservofficersinformation	37	Soldatutmärkelser
	12	In Memoriam - Waldemar Pedersén	38	Berättelsen om högvakten 2002 eller varför fänrikar är kommenderingsbara
	13	Kamratföreningens resa	42	Arméns Lejons 20-års jubileum
	14	Kockexamen	44	Regementspastorn minns
	15	Celebert 40-års jubileum inramat av regementets dag	46	Verksamhetsledningssystem
	16	Stolt morfar	48	Süttenbach en av 800 i Viking 03
	17	Torsdag vecka 47	49	Rapport från Afghanistan
	18	Nordic Peace 2003	51	Lumpen på T2 som sjukvårdsplutonsbefäl i 15 månader
	20	Skillingaryd hösten 2003	52	Om ork och atombomber
	21	Julhögtid i S:ta Helena kyrka	53	RSÖ 04
	22	Jullunch	54	Reflektioner inför pensionen
	23	Julstök	56	Evenemangstips
	24	Kamratföreningens resa	56	Tidningsfonden
	27	Tjejklubben	58	Sista uppställningen
	28	Besöksdag	59	Inför försvarsbeslutet
	29	Besök vid T2 under utbildningsåret 2003-2004		

Omslagsbilder

Framsida: Håkan Forsberg

Baksida: Håkan Forsberg

Redaktionen har under året bestått av:

Ulf Floberg (Redaktör)

Stefan Ekroth (Text och layout)

Thomas Holmberg (Bild och layout)

Chefen har ordet

Jan Persson

Bäste Götaträngare

År 2004 utgör onekligen ett spännande och viktigt år för vårt regemente och dess kamratförening. I höst kommer regeringen att presentera sin proposition avseende försvarets fortsatta utformning under åren 2005-2007 och före årets slut kommer riksdagen att ha fattat ett nytt försvarsbeslut. Glädjande är att överbefälhavaren i sitt underlag under våren föreslagit, att det oberoende av vilken ekonomisk nivå som försvaret skall utvecklas inom, behövs ett utbildningsregemente för funktionen underhåll. De typer av krigsförband som regementet idag ansvarar för kommer också att finnas kvar i den nya insatsorganisationen. Jag anser att det vid vårt regemente och i Skövde finns mycket goda förutsättningar för att utveckla verksamheten vidare och min vision är att den utvecklingen går mot ett framtida utbildnings- och kompetenscentrum för logistik i hela Försvarsmakten. De framgångsfaktorer som jag ofta lyfter fram i dessa avseenden är följande:

- väl utbyggda och anpassade utbildningsbetingelser för olika typer av logistikförband,
- goda möjligheter till samövning samt både operativa och taktiska övningar,
- försvarsmaktsgemensamma kompetenser och specialfunktioner,
- lokalisering i en befolkningstät region med goda kommunikationer och
- del av en större och integrerad garnison.

Enligt min uppfattning föreligger också lika goda förutsättningar vid Skaraborgs regemente och Markstridsskolan att utveckla den verksamhet de ansvarar för. Tillsammans utgör vi en garnison med många unika och starka förutsättningar att utvecklas mot ett framtida centrum för både markstrid och logistik. Även om de militära argumenten talar för ett sådant beslut vill jag peka på att inget i skrivande stund kan betraktas som självklart, särskilt när regionalpolitiska aspekter av förändringar i vår grundorganisation vägs in i beslutet.

En avveckling av garnisonen och regementet skulle emellertid enligt min uppfattning leda till en omedelbar systemkollaps inom flera funktioner och en kompetensförlust som det erfordras många år för att etablera på en annan ort.

Utbildningsåret 2003/2004 avslutades med en slutövning i Skåne och våra enheter – underhållsbataljon, NBC-kompani och delar ur transportbataljon - fick flera utmanande uppgifter. Resultatet blev mycket bra och våra yrkes- och reservofficerare med värnpliktiga gjorde en utmärkt insats. Regimentet har nu definitivt befäst sin ställning som ledande företrädare för underhålls-, hälso- och sjukvårdstjänsten samt kommunikationstjänsten inom Armén. Ett gott betyg på vår verksamhet är att rekryteringen till yrkes- och reservofficersutbildning från åldersklassen i år både kvalitetsmässigt och till antalet var mycket bra. Tyvärr har det fattats beslut om att inte genomföra denna utbildning i höst eftersom Försvarsmakten sannolikt står inför omfattande personalminskningar. Regimentet har emellertid på olika sätt tagit väl hand om sina blivande elever och jag förväntar mig att de kan påbörja sin officersutbildning nästa höst.

Försvarsmaktens och regementets omställning mot mer omfattande internationell verksamhet blir efterhand alltmer påtaglig. Den nordiska logistikbataljonen deltog under hösten 2003 i en övning i Finland och under innevarande år genomförs fortsatt utbildning såväl i Sverige som i de andra länderna. De etniska motsättningarna i Kosovo mellan albaner och serber blossade tyvärr åter upp under våren och har bland annat inneburit att det svenska engagemanget inte kan minskas som planerat. Det multinationella transportkompaniet, som regementet ansvarat för tillsammans med Finland, kommer därför att finnas kvar tills vidare. Götaträngarnas närvaro på Balkan kommer med andra ord att fortsätta. Det förstärkta skyttekompani som i början av året skickades till Liberia i Afrika har än så länge inte i nämnvärd omfattning påverkat vår verksamhet. Först i augusti i år kommer de första götaträngarna att medverka i den missionen.

Inför försvarsbeslutet har överbefälhavaren dessutom föreslagit att Sverige skall bidra med trupp till en av de tio stridsgrupper, vardera omfattande cirka 1 500 soldater, som EU avser organisera. Målsättningen bör enligt min uppfattning vara att så snart som möjligt åstadkomma en svensk nationell stridsgrupp. I en sådan stridsgrupp ingår ett allsidigt sammansatt underhållskompani och jag be-

dömer att regementet ganska snart kan komma att ges uppgiften att sätta upp en sådan enhet. En, enligt min uppfattning, spännande och utmanande ny utveckling för försvaret. Jag anser också att en sådan utveckling är önskvärd mot bakgrund av NATO:s och EU:s utvidgning och Sveriges ambitioner att delta i det gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiska samarbetet. Bakom mitt påstående finns en uppfattning om att dessa ambitioner, om de skall uppfattas som trovärdiga, måste kunna stödjas av konkret militär medverkan när så erfordras. Jag anser också att det svenska försvaret har de förutsättningar som behövs för att kunna bidra.

Nästa år är det 100 år sedan regementet lokaliserades till de nyuppförda kasernerna på Alfhems ägor i Skövde. Jag har därför i år startat förberedelser för att högtidlighålla firandet av vårt 100-årsjubileum i Skövde. Flera olika aktiviteter planeras att genomföras under året och det är min förhoppning att regementet och vår kamratförening, men även de nedlagda regementenas kamratföreningar, kan genomföra dessa tillsammans. Dessutom firar vår kamratförening 70-årsdag och trängtrupperna 120 år under 2005. Det högtidliga firandet under 2005 är bestämt att ske den 1 oktober eftersom det är den lördag som ligger närmast den 28 september då truppen marscherade in i Skövde 1905.

Jag tillönskar alla en skön sommar och välförtjänt ledighet. Regimentets dag genomförs i år den 25 september. Vi genomför traditionsenligt besöksdag för anhöriga till de värnpliktiga, uppvisningar och soldaterinran. Kamratföreningarna från våra nedlagda trängförband och trängklubben inbjuds att delta. Det är min förhoppning att så många som möjligt från vår kamratförening och anställda samt att tidigare värnpliktiga vid regementet återvänder denna dag.

Trevlig sommar och väl mött i höst!

Du vet väl att...

du alltid kan få aktuell information om vad som händer på regementet genom att gå in på vår hemsida.
www.t2.mil.se

Från Redaktören

Ulf Floberg

Så var det då dags igen för ett nytt nummer av Götaträngaren. Jag tycker att det inte var alls länge sedan jag skrev motsvarande rader i förra numret. Men det sägs ju att tiden går fort när man har trevligt. Och trevligt är det att verka som redaktör för den här tidningen. Det är så trevligt med alla fina kontakter som man får med både äldre och yngre. Tack skall ni ha allihop för ert trevliga bemötande och för att ni på olika sätt visar att ni läser de tidningar vi knåpar ihop.

Jag vill återknyta lite till förra numret. På sätt och vis var det ju en ny epok i Götaträngarens historia genom att det var den första tidningen som gavs ut i färgtryck. Vi på redaktionen har fått ta emot en mycket positiv reaktion på detta. Därför fortsätter vi med färg och hoppas att det är vad ni läsare önskar.

Historiskt ja... tidningen blev historisk också genom att det blev fel färg på tidningsnamnet på framsidan. Namnet "Götaträngaren" blev lila istället blått... Detta var inte alls medvetet, utan det berodde på att dataskärmen som vi använder inte var synkroniserad med tryckeriets skärmar. Namnet var vackert "Träng-blått" på vår skärm, men blev lila i tryckeriet. Vi hoppas att det har gått bättre den här gången och ber om ursäkt för det inträffade. Vem vet, kanske är det med Götaträngare som det är med frimärken... Det är de som fått ett fel som får det största samlarvärdet...

Lite mera om tidningen när vi ändå håller på. Regementschefen, tillika ordföranden i Kamratföreningen, har gett sig den på att tidningen skall utkomma med två nummer per år, ett nummer i juni och ett nummer i december. Och jag kan säga er, att har en Regementschef gett sig den på någonting så blir det så... Mera arbete för redaktören, men väldigt trevligt samtidigt. Tidningen kommer förhoppningsvis att kännas mera aktuell när den kommer ut. Det händer en del alltså på tidningsfronten.

Det händer också en hel del inom Försvarsmakten. Det förhandsannonseras om nedläggningar av regementen, men ännu har inga förband utpekats. Hur det blir med detta och annat får väl framtiden utvisa och jag överlåter åt andra, mera kunniga, att spekulera i detta. Självt håller jag mig till tidningen och är nöjd med det.

Jag vill sluta med att tacka alla er som på olika sätt har bidragit till att detta nummer av Götaträngaren har blivit till. Utan era idéer och utan er hjälp med artiklar, bilder och annat så skulle det bli en mager tidning. Tack skall ni ha!

Avslutningsvis, vill jag också önska er en trevlig sommar och jag hoppas att ni får en trevlig stund tillsammans med detta nummer av Götaträngaren.

Utbildningsåret 2003/2004

Michael Nilsson

Michael Nilsson - Chef Grundutbildningsbataljonen

Vid T 2 har det utbildats drygt 500 värnpliktiga i likhet med föregående utbildningsår. Utgångsläget har varit 600 inryckande, men av kända anledningar har avgångarna uppgått till 100. Genom ett ytterligare utvecklat samarbete med PliktV hoppas vi under nästa år få skörda frukterna av vidtagna åtgärder.

Grundutbildningsbataljonen har dessutom genom sjukvårdsskolan och trafikskolan ansvarat för sjukvårds- respektive trafiksäkerhets- och fordonsförarutbildning inom Skövde garnison samt genom kommunikationsskolan utbildat och lämnat understöd i kommunikationstjänst såväl inom garnisonen som externt vid andra förband. Civil meritvärdering har varit en ledstjärna under året i enlighet med HKV direktiv för utbildningen. T 2 är på framkant med detta i form av sjukvårdsutbildning med 15 högskolepoäng, ledarskapsutbildning med 10 högskolepoäng, geografiska informationssystem 5 högskolepoäng och en kommande utbildning transport- och logistik 10 högskolepoäng.

Grundutbildningen har genomförts mot målbilden att med reducerad underhållsbataljon kunna delta och understödja vid Arméns regionala slutövning i Skåne i "Övning DUBBELEKEN". Utbildningen har i högre grad än tidigare samordnats tillsammans med VL (Pansarbataljon vid P 4). Dessutom har T 2 i samarbete med SkyddC och till viss del Ing 2, under året utvecklat och utbildat ett NBC-kompani för operativ användning.

Detta arbete kommer under nästa år att ytterligare utvecklas.

Underhållsbataljonen VQ har bestått av:

- VQ stab Bataljonsstaben (Utbildat vid T 2)
- PQ Ledningskompani (Utbildat vid T 2)
- QQ Tp/Försörjningskompani (Utbildat vid T 2)
- NQ Underhållskompani (Utbildat vid T 2)
- RQ Tekniskt kompani (Utbildat vid P 4)

NBC-kompaniet (WI) har bestått av:

- Lednings-/trosspluton (Utbildad vid T 2)
- Indikeringspluton (Utbildad vid SkyddC)
- Saneringspluton (Utbildad vid T 2)
- CRO-pluton (Utbildad vid T 2)
- EOD-grp (Utbildad vid Ing 2)

NBC-kompaniet har under året varit utrustade med pansarterrängbil 203 (ptgb203). Detta är för T 2 en ny utbildningslinje, som ytterligare kommer att utvecklas kommande år då det även till Eskortplutonen tillförs 4 st ptgb 203. Under nästa år kommer det således att under grundutbildningen finnas 6 st ptgb 203 vid T 2 och minst 3 st ptgb 203 vid SkyddC/Ing 2.

Huvuddelen av de värnpliktiga kommer efter årets genomförda grundutbildning att placeras i de delar av insatsorganisationen som T 2 ansvarar för. Övriga delar placeras i MD-organisationen samt vid operativa förband i insatsorganisationen.

Utbildningen har även detta året genomförts med inryckning för KB-vpl i januari, med PB/GB/E-vpl i juni samt med G-vpl i augusti. Detta inryckningsalternativ är inte det mest optimala för att bedriva verksamheten på ett rationellt och kompetensmässigt riktigt sätt. Detta beror på att hälften av den totala värnpliktsvolymen har ryckt in under den tid då merparten av oss anställda önskar ha vår sommarledighet. Det återstår fortfarande att se om Arméledningen väljer att lyssna på utbildarnas synpunkter och överser möjligheterna att återgå till utbildningsalternativ 1B. Dock kan det antas att man väljer att vänta till efter försvarsbeslutet.

Ekonomi har under året inte varit den gränssättande faktorn för verksamhet, som det har varit flera andra år. Begränsningen har istället legat i att få resursen personal och tiden att räckas till för att göra ett professionellt utbildningsarbete. Detta beror mycket på att Försvarsmakten har fått flera nya uppgifter och därmed att T 2 också har fler uppgifter att hantera. Det är således inte enbart grundutbildning av vpl som är fokus, utan även t ex utbildning av beredskapsförband för internationell insats. Den s.k "värnpliktsfria perioden" efter muck är bara en myt och ett minne från slutet av 90-talet. Nu råder samma förutsättningar under april-juni som vi en gång hade med utbildning av repförband (dock med en reducerad personalvolym för utbildning). Med andra begränsningar i arbetstidsavtal, (veckovila och uttag av ÖD i första hand), än tidigare är därför personalplanering över tiden numera en hårdare nöt att knäcka.

Under våren har grundutbildningsbataljonen deltagit i och genomfört följande övningar:

- Vecka 405 Brigstriövning MSS med gruppering på Remmene

- Vecka 406 Bataljonsövning 1 i Falköpings-/Tidaholmsområdet som funktions-/understödsövning mot VL
- Vecka 409 Förbandsutbildning skarp am (FUSA) med stöd av elever vid FMHS som övnledare
- Vecka 409-410 TSÖ i Skövde, med ledning från Enköping
- Vecka 409-410 Trfplut vid Vasaloppet
- Vecka 411-413 Slutövning "RSÖ 04 DUBBELEKEN"

Under Bataljonsövning 1 genomfördes även en besöksdag i fält som var mycket uppskattad.

Slutövningen "RSÖ 04 DUBBELEKEN" har under hela året varit målbilden för utbildningen. Övningen bedrevs i SKÅNE och Underhållsbataljonen hade till uppgift att understödja samtliga förband ingående i övningen. Detta skedde i flera riktningar, men främst mot de tre övningsområdena Rinkaby, Revinge och Malmö. Genom de förhållandevis stora förbandsvolymerna gentemot en reducerad underhållsbataljon, prövades logistikkedjan nästan fullt ut.

Efter genomförandet kan det konstateras att vi tillsammans med gemensamma ansträngningar lyckades skapa goda förutsättningar med utomordentliga prestationer på flera håll i en övning som var intressant, utvecklande och engagerande för såväl övningsledning som underhållsbataljonsstaben och övade kompanier med dess personal. VQ har under hela övningen upplevts av andra som en enhet att sätta sin tillit till och friktionerna har stundtals helt lyst med sin frånvaro. Det som har varit mest tydligt som ett framsteg under denna slutövning har varit det alldeles utmärkta sambandsläget som har möjliggjort underhållsledning så som det var tänkt. VQ valde grupperingsområden i Hässleholm, Dalby och Eslöv för sin understödsverksamhet.

Utryckningstidpunkten för huvuddelen av Arméns värnpliktiga är i år fastställd till vecka 415. Vid T 2 har vi valt att genomföra utryckning 2004-04-07, med hänsyn till att MUCK genomförs i påskveckan.

REMI-åtgärderna detta året bedrivs med lite annorlunda "touch". Direkt efter slutövningen har bataljonen ur marschgruppering gått till PAROC industriområde i Skövde för att där avlasta materiel som skall vårdas och "sorteras", för att vi därefter

skall kunna lägga in den materiel i förråden som erfordras för utbildningen kommande år. Därför har samtliga plutonsförråd tömts för att gå efter mottot "need to have" istället för "nice to have". REMI genomförs i skrivande stund på ett smidigt sätt med god precision och noggrannhet. En förhoppning är att all materiel skall vara i så gott skick att det inte åsamkar varken utbildning/beredskap för SWELOG/IA 03 (lånad materiel) eller nästa års utbildningsorganisation några friktioner.

Som framgår av övningsdeltagandet under våren så har det genomförts ett mycket komprimerat program för såväl värnpliktiga som för anställd personal. För den anställda personalen tar nu kompletteringsutbildningen av SWELOG, motorinstruktörskurs, mc-instruktörskurs, sambandskurs etc vid, innan det överhuvudtaget är att tänka på någon ledighet för sommaren.

Utvecklingen går allt snabbare och kraven ökar ständigt på den enskilde officerens förmåga att kunna lösa flera olika uppgifter samtidigt, med kort förvarning. Uppgifterna skall dessutom genomföras med hög kvalitet och med bibehållet högt säkerhetstänkande.

Jag imponeras av att anställda vid grundutbildningsbataljonen även under detta året visat på en god förmåga över lag att hantera den komplexitet som vår verksamhet innehåller.

Jag vill tacka alla vid grundutbildningsbataljonen med tillhörande skolor för de berömvärda insatser som gjorts under året, varav jag främst avser facktjänstutbildning inkluderande fordonsutbildningen samt de tyngre övningsverksamheterna under vintern/våren. Vi avslutar återigen utbildningsåret med en positiv attityd bland såväl värnpliktiga som officerare och övriga anställda,

som jag upplever det. Den goda anda som nu finns vid förbandet skall vi tillsammans stärka ytterligare och därigenom skapa goda förutsättningar för framtiden och framförallt nästa utbildningsår.

Kommande utbildningsår innebär viss ökning av de personella resurserna, det kan vi nu se genom bland annat nya fänrikar som kommer i tjänst vid midsommar. Utmaningen ligger nästa år i att genomföra en utbildning som motsvarar de förmågor som uppvisades under såväl "VÄRELD 03" som "DUBBELEKEN 04". Vid ASÖ-05 tror vi inte att de förband som vi då skall understödja nöjer sig med mindre än det som de fick uppleva av VQ 2003 och 2004!

Själv lämnar jag nu T 2 efter att ha genomfört uttryckning med tre utbildningsomgångar. Den första slutövningen (2002) var omtumlande, då vi med kort om tid (på grund av ekonomiska begränsningar) lyckades skapa en övning i internationell miljö som blev väldigt lyckad. Med även slutövningarna VÄRELD och DUBBELEKEN på näthinnan kan det konstateras att värnpliktiga och personal vid T 2 med sina förmågor starkt bidrar till att Armén kan genomföra större övningar med förband och att T 2 är ett förband att räkna med även i framtiden.

Evenemangstips

Augusti

21/8 Garden party

September

25/9 Regementets dag
25/9 Kamratföreningens årsmöte
25/9 Höstmiddag

December

I skrivande stund är datum för Luciakaffe, Jullunch, Kyrkmarsch, Julkaffe och Lillejul ej fastställda. Tiderna kommer att finnas tillgängliga på hemsidan. Du kan även ringa till T2 för besked.

Tvillingvakten 2003

Elin Wilhelmsson

I förra numret av Götaträngaren skrev vi om en lite annorlunda sammansättning av personal ingående i högvakten, nämligen far och son i samma vakt. Denna kallade vi då för "Generations -vakten". Även i år har vi hittat något annorlunda och intressant, nämligen tvillingsystrar i samma vakt. Vi har därför valt att kalla denna artikel, skriven av Elin Wilhelmsson, för "Tvillingvakten".

Den 12/7 till den 19/7 2003 så vaktades Stockholm- och Drottningholm slott som vanligt av en styrka från T2, under befäl av Mj Forsberg. Åran att få gå prinsessvakten detta år tillföll årets KB-elever samt sergeanter ur det förberedande yrkesofficersprogrammet. Vi var sammanlagt 56 stycken förväntansfulla och lite nervösa soldater och sju befäl som den 12/7 tog över ansvaret för vaktandet av slotten. Som en del i denna styrka ingick jag, Elin Wilhelmsson, som under 03/04 har gjort lumpen som KB-elev på T2 och min tvillingsyster Frida Wilhelmsson, som då gick FYOP men som nu går yrkesofficersprogrammet på Karlberg.

Att denna oerhört varma sommardag den 12/7 få ingå i den styrka som gick genom Stockholms gator på väg mot det Kungliga Slottet var en mäktig känsla, inte minst när man tänkte tillbaka på hur mycket vi hade tränat de senaste veckorna. Att dessutom marschera bredvid Frida i ledet var en lite konstig känsla men samtidigt var jag ganska stolt över att vi båda gick med. Första pågången gick bra trots värmen och efter en stund så stod vi som vaktstyrka på Kungliga slottet i Stockholm.

Frida tjänstgjorde som stf patrullchef och jag hade blivit tilldelad platsen som post 4, Logården. Det var en bra postplats i det avseendet att det var skugga större delen av dagen samt att det ofta var mycket folk, så två timmar kändes inte så långa. Men ibland blir även en drillad post trött och jag fick då order av stf vaktchefen Lt Simon att räkna antal stenblock på nationalmuseets fasad som vetter mot slottet. Med risk

för lite felmarginal så är de 2168 stycken...

Att gå högvakten med sin tvillingsyster var kul och ledde några gånger till lite roliga blickar och kommentarer från besökande. Inte nog med att det var en tjej som vaktade utan när de kom runt slottet stötte de på, vad de trodde var samma tjej igen. Lite fotografering blev det också för vad vi trodde var tre stycken japaner, men det visade sig snart vara en hel busslast så det tog ca 20 minuter.

Under hela prinsessvakten var det riktig svensk högsommar med strålände sol och en temperatur på mellan 25 och 32 °C. Baskerbrännorna blev mer och mer framträdande och frågan om hur patrullen skulle få ut vatten till samtliga poster runt slottet var ett ständigt frågetecken. Ibland var det svårt att inse och acceptera ett "Nej" från sin stf patrullchef när man frågade om vatten andra gången på tio minuter. Att inte säga något dumt över radion till sin då oerhört irriterande och envisa tvillingsyster krävde kraft. Denna fråga om vatten diskuterades fram och tillbaka, ur alla dess synvinklar, under lång tid efteråt vid middagsbordet hemma.

Trots alla konstiga och kluriga situationer som uppstod under vår tid i Stockholm fick vi en otroligt minnesvärd upplevelse ihop. Jag tror att samtliga ur prinsessvakten detta år instämmer i detta. Mycket av den positiva upplevelse som vi fick och den stolthet vi kände när vi lämnade det Kungliga Slottet berodde på att vi kände oss nöjda med vår insats. Den uppskattning hela vaktstyrkan fick från garnisonschef övlt. Urban Schwalbe bekräftade bara vad vi själva kände.

30-årsträff

Thomas Hilding

1972 - 73 års GSI samlade framför sin kasern (Garnisonssjukhuset, gamla T2)

Från vänster: Thomas Holmberg, Berny Karlsson, Hans Bronvall (Karlsson), Lars Rooth, Kjell Smidelöv (Persson), Sten Bergman, Kjell Bäcklund, Hans Pehrtrus, Bengt Fogelberg, Sven Karlsson, Thomas Hilding, Stig Andersson, Svante Ståhlberg, Curt Kjellén, Håkan Roslind (Nilsson).

Tänk vad tiden går fort och tänk vad lite som egentligen upplevs som förändrat när kamratcirkeln åter sluts efter 30 års hemförlovning. Gamla kamrater upplevs som unga och minnen väcks till liv precis som det hade varit igår. Den kamratliga jargongen, de kvicka gäckande kommentarerna och de hjärtliga skratten kommer från hjärtat när tiden spolas bakåt 30 år till ungdomens sorglösa värnpliktstjänstgöring på T 2 1972-73. Vi hade talat om det länge och väl och efter 30 år så kände vi alla att nu det var dags att äntligen ha återträff.

Vi samlades på T 2 lördag morgon och det var inte helt lätt att omedelbart placera de gamla kamraterna efter att tidens tand hade gjort sitt på utsidan. Efter en trevande inledning då ansikten och

namn måste sorteras in i grupper, logement, bilbesättningar och händelser så föll korten på plats ganska snabbt och visade att insidan var lika ädel och kamratlig som vi mindes den.

Under lördagen så besökte vi "gamla" T2, 4:e kompaniet, Hasslumsbogen, Hasselbacken och andra platser som vi upplevde under 10 händelserika månader på GS 1. Under kvällen så avnjöt vi en trevlig kamratmiddag, vi visade kort, hängde i baren och talade minnen. Efter övernattnings på logement så avslutade vi träffen genom att få en uppskattad guidad tur på garnisonsmuseet.

Vi tackar T2 och garnisonsmuseet för gästfriheten, samt konstaterar att kamratskap, minnen och T2-anda aldrig går ur.

Personalia

Carina Karlsson

Utnämningar

Till *majorer* har utnämnts 2003-06-18 Fredrik Christensson, Björn Lindberg, Anders Lundgren och Mats Nylund

Till *kaptener* har utnämnts 2003-06-17 Fredrik Cederholm, Per Gedeck, Fredrik Holmgren och Stefan Högländer

Till *löjtnanter* har utnämnts 2003-07-01 Karl Andersson, Kristin Askonius, Markus Käll och Jonas Rick

Till *fänrikar* och anställning i Försvarsmakten har utnämnts 2003-06-14 Anna Björsson, Henrik Bromander, Carl Hagman, Ulf Hellström, David Klasson, Lars-Erik Lindblad, Jens Mårtensson, Joakim Stenebo, Niklas Toftgren, Peter Wallis och Gustaf Wettergren

Rekrytering

T 2 har 16 aspiranter på yrkesofficersprogrammet 2003-2005 samt 2 aspiranter på reservofficersprogrammet 2003-2004. Tyvärr stoppades årets rekryteringsprocess av HKV maa försvarsbeslut -04.

Nyttillkommen personal

Mj Ola Ottosson från K 3 till Perssekt 2004-01-01

Utlandstjänstgöring

Trängofficerare är efterfrågade till internationell tjänstgöring och som vanligt har många T2 officerare varit eller är ute i internationell tjänst.

Mj Mauro Stell KOSOVO
Lt Per Magnusson KOSOVO
Lt Jonas Rick KOSOVO
Lt Arne Svanberg KOSOVO
Fk Jonas Bondesson KOSOVO

Utmärkelsen NOR

Vid högtidligheter i samband med sommar- och julkaffe har Lt Lars Gustavsson, Lt Thomas Holmberg, Lt Tommy Lindqvist, mj Bengt Aldén, mj Thomas Hilding erhållit NOR efter 30 års anställning i Försvarsmakten.

Bengt Aldén

Thomas Holmberg, Thomas Hilding och Lars Gustavsson

Avgångar med SP

Öv S-E Andersson	2004-02-01
Mj Rolf Berg	2004-03-01
Lt Kent Bengtsson	2004-06-01
Övlt Lars Fallander	2004-07-01
Öv Torgny Henriksson	2004-07-01
Övlt J-H Otterberg	2004-08-01
Övlt S-O Lundgren	2004-08-01
Övlt Patrik Printz	2004-08-01
Mj Aldo Andersson	2004-08-15
Lt Christer Cunow	2004-09-01
Mj Bengt Aldén	2004-11-01

Övriga avgångar

Rut Lennartsson 2003-05-01 till civil verksamhet
Kn Mathias Henriksson 2003-07-01 till LG
Lt Börje Samuelsson 2004-01-01 till K 3
Övlt Bengt Alvland 2004-02-01 till civil verksamhet

Födelsedagar 2004-07-01 –2005-06-30

RO/Kn	Hans Åkesson	04-07-24	50 år
RO/Mj	Pär Hagelin	04-08-06	50 år
RO/Mj	Staffan Fogelström	04-08-13	50 år
RO/Kn	Kent Högberg	04-08-15	50 år
Lt	Thomas Holmberg	04-08-19	50 år
RO/Kn	Per Bouveng	04-09-17	50 år
RO/Kn	Björn Skagerstam	04-10-05	50 år
RO/Kn	Knut Lilliebrunner	04-10-22	50 år
Övlt	Ulf Stenback	04-11-10	50 år
Kn	Lars Carlsson	04-12-05	50 år
RO/Kn	Anders Östlund	05-01-02	50 år
Mj	Jörgen Kalmendahl	05-01-30	50 år
Lt	Jan Petersson	05-02-06	50 år
Kn	Jan Kvarforth	05-03-20	50 år
RO/Kn	Dick Carlsson	05-03-23	50 år
Mj	Berndt Wennebrink	05-03-29	50 år
Kn	Göran Trygg	05-04-13	50 år
Övlt	Lars Erik Hassel	05-04-26	50 år
RO/Mj	Thomas Larsson	05-05-03	50 år
RO/Kn	Peter Fällman	05-05-23	50 år
RO/Kn	Henry Stenson	05-06-10	50 år
Kn	Sverker Blom	04-07-04	60 år
RO/Övlt	Göran Ulin	04-07-14	60 år
RO/Mj	Peter von Essen	04-08-17	60 år
RO/Mj	Jan-Ove Bjuremark	04-08-28	60 år
RO/Övlt	Lars-Erik Jansson	04-11-07	60 år
RO/Mj	Lars Åke Weinerhall	05-01-09	60 år
RO/Mj	Bo Lövfberg	05-03-01	60 år
RO/Kn	Johan Landberg	05-03-02	60 år
RO/Kn	Christer Lindfors	05-03-16	60 år
RO/Fk	Thomas Söderlund	05-03-21	60 år
Mj	Aldo Andersson	05-03-25	60 år
RO/Kn	Sven Rosman	05-04-09	60 år
RO/Kn	Johan Th:son Ekstrand	05-04-19	60 år
RO/Kn	Håkan Kangert	05-05-19	60 år
RO/Lt	Gunnar Leidzén	05-05-19	60 år

Reservofficers- information

Peter Dahlgvist

Reservofficersutbildning

Det har under det gångna året inte varit någon traditionell reservofficersutbildning på T2. Detta av olika anledningar inte minst ekonomiska. Det finns i nuläget inte heller någon träff inplanerad.

Tjänstgöring vid T 2

Vi har även under detta år fått mycket hjälp i utbildningsarbetet av våra duktiga reservofficerare. Totalt 13 reservofficerare har tjänstgjort i GRO varav 2 i NL 03. Utöver detta har vi också fått hjälp vid genomförandet av övningsserien. Vi tackar för ett mycket gott arbete! Vi ser också framgent ett behov av hjälp i utbildningsarbetet.

Avtalsnytt

RALS 2002-2004 steg 2 gäller från 2003-07-01 och innebär i huvudsak följande:

Befattningsnivå i KRO/GRO individuell lön:

Nivå	Belopp
3	28.950
4	25.850
5	22.100
6	19.950
Fänrik (år 2-3)	16.900
Fänrik (år 1)	16.300

Övrigt

T 2 har nu 2 elever som går det nya reservofficersprogrammet vid FMHS och som avslutar sina 40 veckors utbildning i juni 2004. Därefter påbörjar de det s k fänriksåret för att bli anställda RO/Fk 2005.

T 2 hade ett gott rekryteringsunderlag inför ROP 2004 vilket dock av kända skäl blev inställt.

Ni som är intresserade av utlandstjänstgöring kontakta T 2 Internationella avdelning alternativt Perssekt för info om vad som finns att söka.

Besök gärna T 2 hemsida där vi kommer att informera över tiden om RO verksamhet.

Har Du frågor och funderingar är Du som alltid välkommen att kontakta mig.

Tfn: 0500-46 52 06, peter.dahlgvist@t2.mil.se

In Memoriam

Waldemar Petersén

Waldemar Petersén avled hastigt den 23/1 2004 i en ålder av 64 år. Han föddes på Kliene gård, Frösve.

Waldemar anställdes på T 2 1958, blev sergeant 1962 efter genomgången underofficersutbildning vid Arméns underofficersskola i Uppsala samt utnämndes till kapten 1972. 1989 pensionerades han vid 50 års ålder och övergick till att på heltid bruka familjegården Jakobsgården i Våring.

Waldemar Petersén tjänstgjorde i många år som chef för regementets trafikskola och gjorde sig där känd som en mycket kunnig, noggrann samt engagerad yrkesman. Han tjänstgjorde också som trafikinspektör och arbetade som sådan även för Trafiksäkerhetsverket. De sista åren före sin pensionering tjänstgjorde han vid Arméns Underhållsskola.

Kamratkretsen har mist en uppskattad vän och känner stor saknad efter kollegan och kamraten Walle.

Rune Brodow

Kamratföreningens resa

Ulf Floberg

Även under år 2003 gjorde T2 kamratförening en resa. Som tidigare var det major Håkan Forsberg, tillika föreningens kassör, som tagit initiativet till resan och som också var arrangör och reseledare. Ja, om alla detaljer skall fram så var han också resans busschaufför...

Den första etappen på resan blev inte alltför lång. Etappmålet var Karstorp, några kilometer norr om Skövde. Här har T2 haft en förläggning en gång i tiden. På platsen blev vi guidade av bland andra K-G Ljungqvist som var med här på den tiden. Vi kunde nästan "se" hur det såg ut på plats, trots att inte en enda byggnad finns kvar idag. Men så kan ju också K-G konsten att berätta. Naturligtvis sökte vi också upp den minnessten som finns rest på platsen som ett minne över T2:s tid i Karstorp.

Efter en kaffepaus styrdes kosan mot Karlsborg, en annan plats där T2 funnits. Med buss gjordes en rundtur inne på fästningsområdet och vi fick en grundlig information över vad som funnits i olika byggnader. Sedan stannade bussen framför det så kallade "slutvärnet" och en ny guide tog över. Vi fick fotvandra en stund inne på fästningsområdet och fick lära oss hur det var tänkt att fästningen skulle försvaras. Det är minsann inget dåligt försvarsverk som här är uppbyggt. Dessutom väl bevarat åt eftervärlden.

Vi fick också tillfälle att besöka det museum som finns inom området. De flesta tyckte säkert som jag, att det var ett mycket sevärt museum. Det var i alla fall inte lätt att få oss därifrån.

Så småningom tog vi oss i alla fall till fästningskyrkan, som är ett imponerande kyrkorum med plats för en stor skara människor. En kunnig och påläst guide berättade för oss om kyrkans historia.

Nästan andäktiga satte vi oss åter i bussen för att göra en kort tur ut till den plats där Göta kanal passerar Karlsborg. Här på restaurangen "Idas brygga" intog vi en välsmakande måltid.

Nöjda i såväl kropp som själ satte vi oss återigen upp i bussen och styrde kosan mot Skövde. Vid Fagersanna gjorde vi en "halv-halt" för att tänka oss tillbaka till den tid då T2 flyttades från Karlsborg till Skövde. Då, 1905, gjordes ingen "halv-halt" här. Då slog man bivack och övernattade innan marschen till Skövde återupptogs.

På eftermiddagen var vi åter på T2 i Skövde och cirkeln var på så sätt sluten. Vi hade fått uppleva en resa mellan några av vårt regementes historiska platser. Vi som deltog i den intressanta resan tackar T2 Kamratförening och riktar därmed ett särskilt tack till Håkan Forsberg för hans engagerade arbete.

K-G Ljungqvist föreläser.

I Garnisonskyrkan.

Kockexamen

Ulf Floberg

De kockar som utbildas vid T2 har alltid haft ord om sig att tillaga god mat. Under senare tid har statusen på utbildningen höjts ytterligare och avslutas med en form av examination.

Kockarna på T2 genomför exakt samma soldatutbildning som alla andra soldater, men har kockutbildningen som sin facktjänst. Denna omfattar sex veckor för gruppeferna och fem för kockarna. Huvuddelen av utbildningen bedrivs i garnisonens så kallade kokhus och är inriktat mot tillagning av mat i storkök, vilket också utgör ett civilt meritvärde. Vid T2 finns i dagsläget tre utbildade kokinstruktörer. Det är tydligen inte så lätt att rekrytera personal som önskar att specialutbilda sig inom den här utbildningsgrenen, vilket kan tyckas konstigt med hänsyn till att man hela tiden får arbeta "med verkligheten". Inga attrapper här inte, utan alltid riktig mat. Dessutom kunde man kanske också tycka att det skulle vara roligt för en själv att vara bra på att laga god mat. Men som sagt, vissa rekryteringssvårigheter föreligger. Kanske det kan bero på att tjänstegrenen inte känns lika "häftig" som en del andra?

I vilket fall som helst så får de kockar som utbildas idag en bra utbildning. På senare tid har dessutom materiel och utrustning moderniserats avsevärt. Kockens arbetsplats är idag en kokcontainer med modern utrustning. Intill denna finns ytterligare containrar för bland annat förvaring av livsmedel. Man kan påstå att kockarnas arbetsmiljö har förbättrats mycket under de senaste åren. Naturligtvis ökar då också kravet på god och vällagad mat i fält.

Kockarna utbildas i att handha livsmedel och att tillreda all mat. Inga halvfabrikat eller annan snabbmat förekommer. I de fem veckornas kockutbildning ingår ungefär femtio timmar teori

och omfattar bland annat hygien, näringslära, vatten- och materieltjänst.

Vid större övningar arbetar kockarna vid sina fältkompanier och tillagar då mat till en portionsstyrka på 100 till 200 personer om dagen, beroende på kompaniets organisation. Koket tillhandahåller tre lagade mål mat om dagen; frukost, lunch och middag. Det vore intressant att veta hur många andra Arméers soldater som får denna högklassiga nivå på sin mat.

I slutet av fackutbildningen får kockarna genomgå ett riktigt eldprov, som en form av examen. De får i uppgift att tillaga en trerätters måltid och bjuda Grundutbildningsbataljonens befäl på den. Det är ett stort antal hungriga officerare som är pigga på att avsmaka denna gratismåltid. Redan långt före utsatt tid står de utanför lokalen och "slickar sig om munnen". Och när man ser menyn förstår man att det är en ovanligt populär lunch.

Menyn för Kockexamen år 2003 var den här:

Skaldjurscocktail med Rhode Islandssås
Stekt kyckling med Basmatiris och Cajunsås
Jordgubbsmousse med vispgrädd

Minsann ingen dålig måltid för att vara en lunch mitt i veckan. Jodå, den utsände reportern fick också avsmaka examensarbetet. Och jag kan inte säga annat än: "Med utmärkt beröm godkänt!"

Celebert 40-årsjubileum inramat av Regementets Dag

Alv Svensson

Jubilarerna (De deltagande!)

*Helge Franke, Per Holmlöv, Håkan Kruuse af Verchou, Håkan Melin, Gösta Oscarsson,
Erik Rossander, Nils Smith, Alv Svensson, Lars Weghagen,
Bengt Viebke, Lars-Gunnar Winterfeldt.
(Erik Rossander och Nils Smith har båda varit chefer för T2).*

Den 30 augusti 1963 utexaminerades 13 trängofficerare från Kungliga Krigsskolan Karlberg. 40-årsjubileet av denna händelse celebrerades den 27 och 28 september i Skövde på T2 i anslutning till Regementets Dag. Av de ursprungligen 13 officerarna hade 11 mött upp (Göran Wetterberg är avliden och Lennart Håkansson är bosatt utomlands). De flesta var ledsagade av sina hustrur. Under lördagsförmiddagen passade man på att studera uppvisningar och utställningar, vilka på ett åskådligt sätt speglade verksamheten vid landets enda trängregemente. Efter gemensam krigarlunch (ärtsoppa "mtbh") i personalmatsalen ställde jubilarerna upp på kaserngården tillsammans med Kunglig Göta Trängregementes Kamratförening för att delta i de traditionsrika och högtidliga ceremonierna med bl.a. Soldaterinran, "Parad för Fanan", fanmarsch och trängens marscher. Vädret var småregnigt och kyligt, varför det var med visst välbehag man drog sig tillbaka till Götamässen där major Roland Pekkari berättade om några av de många traditionsföremål som finns där. Sedan var det dags att besöka Garnisonsmuseet, där Björn Lippold med sedvanlig bravur introducerade det intresseväckande och välskötta museet. Utanför museet väntade en buss, med "yngrekursaren" Sigurd

Odenö vid ratten, för vidare transport genom Skövde till "Gamla Trängen", där många igenkännande kommentarer kunde höras trots de stora förändringar som skett sedan mitten av 1960-talet, då kursen senast var samlad (TOS vid US). Lördagskvällen tillbringades vid Ryttmästarbostället, där Bernhard Englund välkomnade med en professionellt genomförd historisk "enmansshow" varefter en välsmakande supé intogs i den suggestiva miljö som Ryttmästarbostället erbjuder. Under supén underhöll två av kamraterna, Helge Franke och Gösta Oscarsson, med välljudande sång ur Wennerbergs "Gluntarne". Dessutom flödade givetvis utväxling av såväl minnen som redogörelser om vad som timat sedan man sågs senast.

Kadettlivet på Karlberg gav många oförglömliga erfarenheter, varav de långa och många bussresorna ej får glömmas. Söndagen ägnades följaktligen åt en busstur runt Billingen i "Västgöta-Bengtssons och Arns fotspår".

Bussens framfart påminde dock ej om "Blyfotens" körsätt ty Sigurd Odenös förarskap präglades av "ansvar, omdöme och hänsyn". Guide under bussturen var Alv Svensson, som också var sammanhållande för jubileumsarrangemangen, vilka tydligen manade till efterföljd i form av en planerad återträff om fem år.

Stolt morfar

gunnar söderlund

När undertecknad på 40-talet tjänstgjorde på T2 var det aldrig tal om att T2 skulle få äran att vakta kungen och det kungliga slottet i Stockholm. Sådana uppdrag tillföll Stockholmsregementena och de livregementen som fanns ute i landet. Från Stockholmshorisont var Göta Trängkår ett "Bonnregemente" utan vare sig anor eller officerare med blått blod i ådrorna. Så drömmen om att få åka till Stockholm var och förblev en dröm.

40 år senare när hela vaktavlösningen vid slottet demokratiserats fick jag en chans att uppleva en vaktavlösning med T2, inte själv som vaktande utan med ett barnbarn som denna höst gjorde sin rekryt på T2 och dess 5:e kompani.

Självfallet måste morfar vara där och se på och med sig fick han så gott som hela släkten, något stort var på gång.

När T2:s manskap kom marscherande upp för slottsbacken och in på borggården var det lite passgång (passande när det skulle röra sig om ett antal pass) men väl framme vid platsen för avlösning gick det hela perfekt. De blåskrudade soldaterna, med för dagen nya blå baskrar, gjorde en perfekt vaktavlösning anförda av sin spänstiga kapten Karin Malmsten. När parad för fanan spelades och Arméns musikkår spelade T2:s marsch fanns det säkert en och annan tår i ögonen på deltagarna runt borggården. Helt suveränt!

Efter avlösningen spelade så Arméns musikkår hela regementets marsch och aldrig tillförne har väl Tellusmarschen av Helige Damberg ljudit så skönt och mäktigt som denna dag. Det gick rysningar genom kroppen inte bara på en gammal T2:are utan även på många andra åhörare. Arméns musikkår avslutade arrangemanget med ett konsertprogram med figurativ marsch.

Lyckan var fullkomlig när TV4 dagen därpå hade utsändning från slottet med anledning av kungens 30-åriga regentskap, med lunch för bland annat regeringen. Kameran fastnade på vakten utanför själva slottsingången och vem stod vakt där om inte mitt barnbarn Gustav. Tyvärr grumlades glädjen genom tankarna på mordet av utrikesminister Anna Lindh. Många människor hade samlats för att lägga blommor vid ett antal platser i centrala Stockholm.

En stolt T2:are och en likaledes stolt morfar kunde konstatera att T2 manskapet på ett alldeles utomordentligt sätt hade gjort reklam för Göta trängregemente, för Skövde och för gamla Skaraborg, något att tänka på när vi ska saluföra vår bygd.

Antikrundan på besök

Ulf Floberg

I samband med att föreningen Garnisonsmusei Vänner avhöll sitt årsmöte inbjöds som vanligt en "magnet" för att locka folk att besöka årsmötet. I år var den från teve och programmet Antikrundan kände Peter Pluntky inbjuden. Detta var så lockande att det föredrag som Peter skulle hålla fick flyttas till Götasalen på T2 istället för på Soldat hemmet som det först var tänkt. Massor med människor ville lyssna på Peter Pluntkys kåseri på temat "Leksaker genom tiderna". Antika leksaker är ju som bekant Peters specialområde.

Efter att ha lyssnat på kåseriet kan man förstå varför så många hade sökt sig dit. Det var ett mycket underhållande och samtidigt lärorikt kåseri som vi fick avlyssna. Efteråt gjorde Peter också en värdering av olika saker som åhörarna hade medfört. Allt ifrån leksaker till andra antika saker värderades och det var väldigt intressant att lyssna på den kunnige antikexperten.

Peter Pluntky var förvånad över den respons han fått och imponerad över det intresse för antikviteter som fanns i Skövde. Han sade att det kanske var dags att spela in ett teveprogram av Antikrundan just i Skövde och alldeles nyligen verkade det som om detta skulle bli verklighet. Håll ögon och öron öppna och plocka fram dina klenoder!

Torsdag vecka 47

Ulf Floberg

De samlades torsdag i vecka 47 enligt tradition. Så har det skett nu i tio år och alltid på just torsdagen i vecka 47. De som samlades var före detta stabskompanister ur det gamla Stabskompaniet på T2. I år var det för tionde gången och även i år på den traditionsenliga torsdagen.

Samlingen skedde, som vanligt, i Mc-hallen. Samlingen sker alltid exakt klockan 16.31. Varför då just klockan 16.31, kan man ju undra. Jo, tjänsten slutar 16.30 och en minut därefter är man fri att göra precis som man vill...

I år, som andra år, inledde man med en uppfriskande bål där nere i Mc-hallen. Strax efter klockan 16.31 hade alla gäster infunnit sig och lät sig väl smaka av bålen. Det var en brokig skara som igenkännande hälsade på varandra. Gästerna varierade i ålder från äldre pensionärer till unga truppbefäl, i rang från överste till fänrik och både kvinnor och män kunde ses sammanstråla där i Mc-hallen.

Efter en stund tog Anders Löfvenborg till orda och hälsade alla hjärtligt välkomna till denna fest på torsdag vecka 47. Anders är före detta kompanichef på det gamla stabskompaniet och det är han och en annan före detta chef, Mats Billing, som har sett till att traditionen har hållits vid liv genom åren. Självklart, har också kompani-adjutanten Lasse Gustavsson haft sitt finger med i spelet.

Anders Löfvenborg berättade att de församlade gästerna skulle få en liten förevisning av nyare materiel som numera används för ledning av förband. Lars Carlsson demonstrerade ett databaserat ledningsnät, vilket imponerade på pensionärerna.

Därefter förflyttades skaran utomhus. Utanför sambandshuset demonstrerade Dennis Löfvenborg och Lasse Gustavsson nya motorcyklar och ny utrustning för trafiksoldater. Också detta var intressant för de äldre gästerna. Sten Andersson, som själv är gammal mc-instruktör och som dessutom kör mycket motorcykel än idag, var särskilt intresserad av de nya mc-kläderna. Detta var annat än det gamla så kallade "Ballou-stället", menade Andersson.

Efter att ha besett motorcyklarna med tillhörande utrustning tog Thomas Kilström täten och ledde besökarna till en containerbaserad stabsplats och förevisade denna. De församlade före detta stabsmedlemmarna kunde knappt tro sina ögon... Splitterskyddat, gastätt, snabbgrupperat, dataanpassat och varmt och gott. Jo, jo, det går framåt.

Då förevisningen var till ända var det dags för bastubad. I bastun serverades en lämplig dryck och en och annan gammal historia återberättades. Av hänsyn till midjemåttet på en del av de äldre togs inga bilder i bastun. Ja faktiskt även av andra skäl...

Bastubadandet pågick en ganska god stund, men sedan var det dags att gå upp till Götamässen. Här bjöds på pyttipanna med andra lämpliga tillbehör och stämningen var verkligen i topp. Sven-Eric Andersson tackade för maten och för att traditionen att träffas, klockan 16.31 torsdag i vecka 47, fortfarande hålls vid liv. Kanske finns det flera före detta stabskompanister som skulle ha glädje av detta mycket trevliga arrangemang. Vi får väl se nästa gång. Notera dagen redan nu! Torsdag vecka 47.

Nordic Peace 2003

Eva Nilsson

Den 8 september invigdes den internationella övningen Nordic Peace vid Poori Brigade, ca sex mil norr om Åbo. Generallöjtnant Ilkka Kylä-Harakka tog emot alla nationers deltagare och tog befälet vid en fin och föredömligt kort ceremoni som genomfördes i strålande vackert sensommarväder. Deltagande nationer under övningen var Sverige, Finland, Danmark, Norge, Estland, Lettland, Litauen, England och Ryssland.

De svenska brigadstabsmedlemmarna passade på att innan uppställningen värma upp med ett imponerande marschpass under ledning av regementschefen på I 5 i Östersund, öv Per-Erik Gustavsson. Under ledning av den svenske kontingentschefen övlt Olle Schylander, marscherade så svenskarna med taktfasta steg ner till paradplatsen där de som sista nation intog sin plats.

-Det är andra gången i Nordic Peace-övningarnas historia som Finland har ansvaret för övningen, sa generallöjtnant Ilkka Kylä-Harakka i sitt tal. Att samverka med andra länder, särskilt de nordiska, och med civila, statliga och icke-statliga organisationer är en naturlig del ute i världen. Att öva inför detta är därför något mycket viktigt för att kunna genomföra peace-keeping på ett professionellt sätt.

T2 deltog med ett 80-tal KB-soldater och officerare ur NL03. Under den första veckan övades olika moment, som under andra veckan omsattes i praktiska övningar. För några av soldaterna från T2, innebar den första dagens övning en mycket väl upplagd genomgång i "mine awareness", minkunskap.

Helikopter

Under dag två stod helikopterträning på agendan för de svenska och finska soldaterna. Efter en inledande

säkerhetsintroduktion delades soldaterna in i fyra mixade grupper. De fick sedan en genomgång vid var och en av de fyra helikoptrarna enligt ett stationssystem. Vid samtliga stationer upprepades förhållningssättet när man ska ta ner en helikopter:

- Stå still med båda armarna sträckta över huvudet!
- Gå ner på knä för att stå stadigt!
- Flytta inte på dig!
- Avvakta tecken, tummen upp, från piloten innan du reser dig!

Kravallträning

Ett tjugotal demonstranter skriker slagord och gör gester och utfall mot soldaterna i det täta ledet. De har visiren nerfällna och sköldarna tätt tryckta mot kroppen. De agerar precis som de ska och lyckas få demonstranterna att dra sig tillbaka. Genom ett överraskningsmoment att öppna ledet och tillsammans med en sk hook göra ett utfall, lyckas man t o m fånga in ledaren för demonstranterna. De övriga drar sig sedan tillbaka.

När övningen är över och soldaterna tar av sina hjälmar, syns det att det varit tufft. Svettdropparna pärlar i pannan på flera av dem. -Det här var kul, tyckte Marina Sandgren, KB-elev på T2. Det kan verka brutalt, men det är OK.

Brand och sjukvård

Övningen i att släcka eld var uppdelad i tre stationer. På station 1 fick soldaterna, under brandsoldaternas ledning, lära sig att släcka eld med eldsläckare. Vid station 2 tränade soldaterna på att släcka en behållare med brinnande vätska med hjälp av en filt. Konsten här var att skydda sitt ansikte och sina händer. Station 3 omfattade släckning av brinnande docka.

-De här stationerna vi har nu på förmiddagen innehåller nyttiga saker som alltid är bra att kunna, tyckte Daniel Elmgård och Erik Falkeby. Nu skall vi

ha sjukvård och det borde vi vara bra på, så mycket som vi övat på T 2.

Eskort

För att kunna lösa konflikter mellan människor med olika övertygelser krävs övning, mycket övning. Ett första steg mot att bli goda förhandlare och veta hur man uppträder vid skydds eskort tog soldaterna under dag fem. Under ledning av major Fridén, normalt tjänstgörande på P10 i Strängnäs, övades skydds eskort med pansarterrängbil.

Social day

Under lördagen genomfördes en sk "Social Day". Under förmiddagen var det utställning på kaserngården då alla deltagande länder visade upp sin materiel. Parallellt med utställningen pågick tävlingar av olika slag, bl a SISU-pulling, innebandy, skytte och simning.

Under eftermiddagen gavs tillfälle att åka och se en hockeymatch eller deltaga vid en guidad tur till Åbo.

Praktisk tillämpning

Om första veckan var en övningsvecka, så gavs det under andra veckan möjlighet att tillämpa alla nya erfarenheter och kunskaper. För de KB-elever som deltog, var det en mycket lärorik vecka. Bataljonschefen vid NL03, övlt Jarl Franzén var mycket nöjd med genomförandet: - Det har varit mycket lyckat att ha med befälseleverna till en sådan här typ av övning. Att få tjänstgöra i en internationell miljö, utan att ha skrivit på ett kontrakt först, ökar på ett smidigt sätt kunskapen om tjänstgöringen och gör det mycket lättare att öka rekryteringen. Detta kan således vara ett sätt att uppnå det rekryteringsmål som vi måste ha för att klara av våra internationella åtaganden i framtiden, sa Franzén.

För NL03 menar Franzén att övningen gett framförallt tre saker:

1. Övning i internationell stabstjänst.
2. Möjlighet att arbeta tillsammans med vår motsvarighet i de nordiska länderna och lära oss av dem.
3. Ökad kunskap om internationella logistiksystem.

Avslutning

Sista kvällen i Säkylä samlades ca 3000 personer för att njuta av god mat och underhållning i ett gigantiskt partytält. Morgonen därpå halades Nordic Peaceflaggan för sista gången efter två veckors intensiva övningar. De nordiska övningarna kommer sannolikt att få en fortsättning, men inte inom ramen för konceptet Nordic Peace.

Flyktingfamilj

Eskort

Nertagning av helikopter

Skillingaryd hösten 2003

Fredrik Eriksson

Under 6 veckor i höstas bytte Karstorps kompani namn till Skillingaryds kompani. Bakgrunden till detta är för mig inte helt klar men det sägs att Skövde inte är stort nog för oss alla. Därför ställde vi på transportkompaniet åter upp för att lösa problemen, vi flyttade våran motortjänst för soldaten till Skillingaryd.

Soldaten ryckte in vecka 35 och genomförde grundläggande soldatutbildning samtidigt som gruppcheferna genomförde sin förarbevisutbildning i Skövde. Tisdagen den 30 september kom eldprovet för kompaniets befäl och soldater, hela kompaniet skulle omgruppera till Skillingaryd lägret för att där bedriva utbildning under sex veckor. Det var första gången som alla soldater på plutonerna var samlade med KB som troppchefer och GB som gruppchefer. Tillsammans flyttade vi ner fordon och materiel för att klara av de kommande veckornas utbildningar.

Kompaniet, som består av en transportpluton med lastbil och släp och en pluton med bara lastbilar, delades upp i tre stycken övningsavdelningar. Två täter bedrev motortjänstutbildning i syfte att köra upp för civilt lastbilskörkort. Gruppcheferna fortsatte sin soldatutbildning med inriktning mot att vara gruppchef. Tillsammans gjorde vi allt för att bygga om det gamla artilleriskjutfältet till en riktig Trängplattform med körgårdar och växlingsbanor på skjutfältet, stadsinner- och ytterslingor i såväl Skillingaryd, Värnamo som Jönköping. Soldaterna fick på så vis en hög duglighet i att köra på motorväg.

Varje vecka genomfördes sedan tilltransporter efter tvättbytarna på måndag och hemtransporterna på torsdag eftermiddagarna så att vi kunde använda datalektionssalarna i Skövde för körkortsteori på fredag förmiddagarna.

Skillingaryd lägret med dess personal ställde upp och stöttade oss med alla våra önskemål. Detta bidrog till att vi fick en bra och givande tid. Att vara borta från T2 under en så lång tid var, som ni säkert kan förstå, krävande för både värnpliktiga och befäl. För att de långa kvällarna i Skillingaryd skulle gå fortare genomfördes olika typer av idrottsaktiviteter och extra utbildning avseende motortjänst.

Uppställning inför ett motortjänstpass

Polisen genomför nykterhetskontroll

Överlevnadsutbildning

Julhögtid i S:ta Helena kyrka

Ulf Floberg

Som brukligt är i dagarna före juluppehållet marscherar hela regementet till S:ta Helena kyrka i Skövde. Detta är en av de finaste händelserna på hela utbildningsåret och säkert något som de inkallade soldaterna kommer att minnas i hela sitt liv. Marschen genomförs som fackeltåg genom staden och det är både högtidligt och stämmingsfullt.

Väl inne i kyrkan bänkar sig hela regementets personal, vilket innebär att kyrkan fylls till sista plats. Säkert funderar en och annan värnpliktig soldat över vad detta nu skall innebära. Somliga har kanske inte besökt en kyrka sedan konfirmationen? Om man trott att detta skulle bli en trist föreställning, så tar man grundligt miste. Det blir en föreställning att minnas.

Framme vid altaret har Hemvärnets musikkår tagit plats och inleder med kända julpsalmer. Musikkåren spelar dessutom mycket vackert. Från det att en del av kyrkobesökarna verkat lite ointresserade, märks ett allt mer tilltagande engagemang. Man sjunger med i de kända psalmerna så det står härliga till. Några kanske med ett lite förläget leende, men ändå.

Regementspastor Stellan Wihlstrand håller julgudstjänsten på sitt, för oss alla, välkända manér. Som alltid får han oss att känna glädje och gemenskap och nu, så här i dagarna före jul, känns ju det särskilt rätt. Han tar också fram sin välkända gitarr och leder växelsång med församlingen. Alla sjunger vi så att det ekar i de gamla kyrkväggarna och vi bara känner hur julen närmar sig.

Musikkåren spelar sedan ett potpurri på julmelodier, kända från "Kalle Ankas julafton" på teve. De värnpliktiga soldaterna, som är uppväxta med dessa melodier, sjunger med och klappar takten. Jag tänker, att det är väl så här det skall kännas i en kyrka i dagarna före jul, glädje, stämning och gemenskap.

Ceremonien avrundas med att Regementschefen avtackar Regementspastor Stellan Wihlstrand för de elva år han tjänstgjort som regementets pastor. Chefen överränner en blombukett och Stellan får spontana applåder av alla oss som är med i kyrkan. Stellan har varit en mycket uppskattad Regementspastor och vi kommer att sakna honom, men vi kommer aldrig att glömma honom.

Slutligen tillönskar Regementschefen all personal vid regementet en god jul och ett gott nytt år och julhögtiden i S:ta Helena kyrka är över för den här gången. Jag tror, att alla som deltog kommer att minnas detta som en av utbildningsårets höjdpunkter.

Jullunchen

Ulf Floberg

I dagarna före jul är det dags för en av årets höjdpunkter, nämligen jullunchen på T2. I långa rader tågar välklädda gentlemän in genom regementets kasernvakt. Alla med den målinriktade och beslutsamma blick som är kännetecknande för en officer på förrättning. Beslutsamt antras de välkända trapporna i kanslihuset. Redan här hörs välkända julmelodier framförda av Trängoktetten som välkomnande tagit plats i mässens foajé.

Väl uppe i mässlokalerna möts de av julens dofter, glögg, pepparkakor, skinka och allt annat som hör julen till. Man hälsar varandra glatt och igenkännande och utbyter artighetsfraser. Det blir många glada leenden och många kära handslag. Äntligen är det jullunch igen...

Under tiden som glöggen och pepparkakorna avnjuts, samspråkar man om allehanda ting och det dröjer inte länge förrän skrattsalvorna ekar i lokalerna. Det finns många goda berättare och humorister i detta sällskap. För en del är detta kanske enda kontakten under året med sitt gamla regemente, så det är klart att det finns ett och annat att dryfta under tiden som glöggen bättrar på ansiktsfärgen.

Efter ett tag ljuder en rungande gonggong. Nog för att äldre officerare ofta har lite bekymmer med hörseln, men denna signal överröstar med råge allt sorl. Mäsofficeren tar till orda och hälsar alla välkomna till årets jullunch. Han klarar också ut, med militär precision, hur det hela skall gå till. Vi börjar med det här bordet... Snaps kan köpas där...

Inom kort är huggsexan igång. Julbordets läckerheter angrips med full kraft och det lyser i ögonen då man spanar över alla uppläggningsfaten. – Här skall ätas...

Väl till bords dröjer det inte länge förrän mässens "julsånger" ekar i matsalen, "Vi Trängare... Hej bonnapöjka..." och andra kända visor. Stämningen är på topp.

Regementschefen klingar i sitt glas och hälsar alla varmt välkomna till årets jullunch. Han säger sig vara glad över att så många Götaträngare tagit sig tid att besöka sitt gamla regemente. Vid borden tar sedan den ene efter den andre talaren vid och berättar en dräplig historia eller en anekdot. De flesta berättelserna har rötter långt tillbaka i tiden och det är trevligt att höra hur det begav sig då. Tiderna förändras som bekant.

Vid borden kan uppfattas militära taktiska överväganden. "Skall vi anfalla det varma en gång till, eller skall vi gå direkt på Ris a la Maltan?" Besluten varierar, men alla har så småningom det gemensamt att de är mätta och belättna. En och annan lossar diskret lite på bältet och det syns lång väg att man har lyckats med sin taktik.

Gunnar Kejnell, Kent Wahlgren och Otto von Krusenstierna

Regementschefen tar åter till orda och redovisar något om "läget vid T2 idag", vilket naturligtvis intresserar oss som inte finns med i det dagliga arbetet längre. Chefen avslutar med att bjuda till kaffe och det är säkert skönt för många att få sträcka lite på benen. Vid kaffet placerar man sig lite i smågrupper, flera grupper är åldersrelaterade eller intresseinriktade. Man vill träffas och prata gamla minnen och det märks att man har trevligt tillsammans.

Efterhand som man känner för, tackar man för sig och drar sig hemåt, ofta i smågrupper. Det finns fortfarande mycket att tala om. Man tillönskar varandra en god jul och gott nytt år och lovar att höra av sig efter helgerna. Undan för undan töms mässen. De sista som går har kanske inte en lika målinriktad blick som de hade när de kom, men inga överdrifter begås. Jullunchen är en stillsam tradition för regementets äldre gentlemän. Och det är en mycket trevlig tradition. Vi som deltog tackar så mycket för i år och ser redan fram emot nästa gång.

Julstök

Ulf Floberg

Precis som tidigare utbildningsår märks det tydligt på regementet då julen närmar sig. Både personal och värnpliktiga ser fram emot en väl-förtjänt och längre sammanhängande ledighet efter allt slit under hösten. På kaserngården och i vårdhallarna råder en febril aktivitet. All materiel och alla fordon och maskiner skall vara i topptrim innan det är dags för juluppehåll.

Men det är också på andra sätt som man märker att julen närmar sig. I den sista veckan innan julleddigheten påbörjas förekommer även andra mera lustbetonade "övningspass". Ett av dessa har blivit mer eller mindre som ett "stående inslag" de senaste åren. Jag tänker då på det julbad som arrangeras vid Saneringsplutonen. Julbadet började i ganska liten skala för några år sedan, men har efterhand utvecklats undan för undan. För två år sedan badade man i plutonens gummibassänger. Förra året på flaket på en Jeep som dessutom körde runt med de badande på kaserngården. Årets julbad gick heller inte av för hackor. En lastbil med ett stort tippflak hade fyllts med varmt vatten så att en rejäl badbassäng fanns att tillgå.

Badsugna människor strömmade till efterhand och "njöt" i det "fälmässiga" badkaret. Då karet (flaket) var proppfullt av julbadande, startades lastbilens motor och ett kommando hördes: "Tippa flaket!" - De badande kastade sig handlöst över både sidolämmar och bakstam för att undgå att bli tippade av flaket tillsammans med ett stort antal kubikmeter vatten. Dock stängdes motorn strax av igen och ingen tippning skedde. Det var bara ett av de vanliga skämten i samband med julbadet.

Efter att ha blivit ordentligt badade, antingen det skett på ett lastbilflak, eller i regementets bastu eller någon annanstans samlas de anställda i

Götasalen för att bese Lillejulspeket som arrangeras enligt gammal god sed. De flesta får sig en rejäl släng av sleven fast på ett anständigt sätt och med finess och glimt i ögat. Vad sägs till exempel om att byta namn på "Utvecklings- och försöksavdelningen" till "Utvecklingsförstördavdelningen..?" Ja, på den vägen är det...

Årets Julspex bjöd precis som tidigare år på många pikar och på många finesser. Den som inte hade en trevlig stund här, den får skylla sig själv. Av alla skratt och igenkännande miner att döma, satt de flesta skämten som de skulle.

Efter avslutat spex vidtog sedvanligt julbord i Götamässens lokaler. Efter en lång dag "i Rikets tjänst" var det härligt att hugga in på läckerheterna. Det är inte utan att man tycker att regementets personal verkligen förtjänar denna kväll med lite avkoppling och med god mat. Det är de verkligen väl värda efter allt slit under hösten.

Kamratföreningens årsmöte

den 27 september 2003

Jan-Håkan Otterberg

Som brukligt är genomför Kungliga Göta Trängregementets Kamratförening årsmöte samma dag som Regementets dag. Så skedde också i år. Lördagen den 28 september genomfördes årsmötet i Sjukvårdsskolans lokaler.

Från årsberättelsen för verksamhetsåret 2002/2003 kan redovisas att medlemstalet ligger ganska konstant över tiden. Det varierar mellan 550 och 600. Detta innebär att vi rekryterar ungefär lika många som vi mister. Götaträngaren är en mycket god grund för rekryteringen. Årsmötet uttalade sin stora uppskattning för redaktören Ulf Flobergs nedlagda arbete.

2003 års nummer av Götaträngaren har förnyats med bland annat ny logotype och färgtryck. Tidningen är numera en kombinerad tidning för T2 Kamratförening och förbandstidning för T2. Tidningen kommer i fortsättningen ut med ett nummer i maj/juni och ett nummer i december.

Föreningens minnesgåva har tilldelats "Bäste Soldat" vid varje kompani. Gåvan har utgjorts av sedvanlig sköld med regementets heraldiska vapen och inskription.

Kamratföreningen genomförde den 10 maj en mycket uppskattad resa. Denna gång besöktes Garnisonsmuséet, T2 före detta läger på Karstorp och Karlsborgs fästning. Uppskattade ledare var K-G Ljungqvist, Björn Lippold och Håkan Forsberg.

Den ekonomiska redovisningen för verksamhetsåret 2002/2003 gav vid handen att Kamratföreningen gått ihop ekonomiskt. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för verksamhets-året 2002/2003.

På valberedningens förslag valdes följande till de olika befattningarna.

Före Regementschefen Nils Smith invaldes som ny styrelsemedlem.

Att observera är att Regementschefen, enligt stadgarna, är självskriven ordförande.

Nedanstående valdes för två år:

Ulf Floberg

Bertil Hellberg

Mats Fransson

Håkan Jansson

Krister Huldt

Nils Smith   Nyval

Kvar i styrelsen för ett år är sålunda:

Christer Rapp

Jan-Håkan Otterberg

Håkan Forsberg

Alv Svensson

Karl-Gustav Ljungqvist

Olle Fagerström

Krister Huldt

Val av en revisor för två år jämte suppleanter för ett år.

Till revisor för en tid av två år omvaldes Gunnar Gunnarsson. J-O Bengtsson har ett år kvar som revisor.

Till revisorssuppleanter för en tid av ett år valdes:

Olle Andersson omval 1 år

Kent Johansson omval 1 år

Val på ett år av medaljkommitté.

Till medlemmar i medaljkommittén för ett år valdes:

Karl-Gustav Ljungqvist omval sammankallande

Håkan Forsberg omval

Jan-Håkan Otterberg omval

Val på ett år av valberedning.

gunnar söderlund omval sammankallande

Tord Björkman omval

Lennart Ehrling omval

Vidare beslutades under årsmötet att årsavgifterna skall vara oförändrade vilket innebär att medlem betalar avgift enligt något av nedanstående tre alternativ:

1) 50 kr per år.

2) 400 kr i engångssumma för att bli ständig medlem.

3) ny medlem betalar 100 kr för de första fem åren.

Budget för det nya verksamhetsåret 2003/2004 fastställdes. Årsmötet gav styrelsen i uppdrag att även under kommande år genomföra någon lämplig form av aktivitet som resa eller föreläsning. Detta mynnade ut i en resa den 24 april under ledning av Björn Lippold med tema "i Västgöta Bengtssons fotspår".

Beslutades att Stipendiets, enligt § 13 i stadgarna, storlek skall vara oförändrat 5 000 kr.

Årets stipendium har tilldelats kaptten Thomas Glanshed som fick motta detta ur Regementschefens hand under Regimentets Dag vid ceremonien på kaserngården.

Under årsmötet utdelade Ordföranden Kamratföreningens förtjänstplakett i olika valörer till de närvarande av nedanstående.

Följande personer tilldelades plakett i brons:

	<u>Motiv</u>
Ingemar Blomgren	Varit medlem under mycket lång tid.
Stefan Ekroth	Under många år varit mycket behjälplig till Redaktören för Götaträngaren.
Sven-Erik Andersson	Som en mycket aktiv ordf i Trängklubben varit till stor nytta för T2 kamratförening.
Gustav Berggren	Som en aktiv kassör i Trängklubben varit till stor nytta för T2 kamratförening.
Tore Månsson	Som en mycket aktiv ordf i T1 kamratförening varit till stor nytta för T2 kamratförening.
Roland Pekkari	Som aktiv i T1 kamratförening styrelse varit till stor nytta för T2 kamratförening.

Följande person tilldelades plakett i silver:

	<u>Motiv</u>
Bengt Levin	Under flera år aktivt arbetat som styrelseledamot i T2 Kamratförening.

Följande person tilldelades Förtjänsttecken i silver:

Björn Lippold

Motiv :

Lippold har byggt upp Garnisonsmuseet som på ett utomordentligt sätt skildrar såväl Göta trängregemente som Skaraborgs regementes historia och utveckling mot framtiden. Lippold har god kontakt med båda regementena och dess kamratföreningar och för på så sätt såväl kamratföreningarnas som museets verksamhet framåt.

Därefter avslutades mötet och närvarande medlemmar deltog i festligheterna under Regementets Dag.

Kamratliga hälsningar från sekreteraren Jan-Håkan Otterberg.

Björn Lippold

**Du sluter väl
upp vid nästa
årsmöte!**

Stefan Ekroth

Tjejklubben

Lena Persson

Artikelförfattaren Lena Persson

Regementets tjejklubb och dess aktiviteter fortsätter. Årligen försöker vi arrangera tre möten på hösten och tre på våren. En av målsättningarna med vår verksamhet är att vi som inte arbetar på regementet, men ändå har en koppling dit, ges möjlighet att träffas och utbyta erfarenheter. Eftersom de kvinnliga anställda vid regementet också deltar ger detta oss "fruar och sambos" en bra och värdefull kontakt med verksamheten. Våra män är ju som bekant inte alltid särskilt intresserade av att berätta för oss vad som händer på arbetsplatsen när de kommer hem. Även detta år startades upp med att vi tillsammans bestämde program och fördelade ansvaret för de olika träffarna.

Den traditionella kransbindningen i december är förmodligen vår mest välbesökta träff. Kanske är det vårt årliga behov av att "julpyssla" som skapar "rätt" förutsättningar för denna aktivitet. Återigen var det Jenny Olsson och en av hennes medarbetare från blomsteraffären Floristen som visade oss hur man gör och vilka färger och prydnader som var nya för detta år. Vi gick alla stolta och nöjda hem med vår egenhändigt gjorda dörrdekoration.

För tredje året i rad genomförde vi i januari månad en bowlingtävling på Commerce med efterföljande måltid. Vi var ett gäng väl "taggade" tjejer som ville förbättra våra tidigare resultat med fler strikes och färre rännor. Det blev som vanligt en kväll med högt i tak och många tillrop när någon

lyckades med en fullträff. Tävlingen slutade med oavgjort resultat mellan Ebba Bothén-Nyström och Ulla Tidén, som med flera strikes var den som fick sitt namn på vår vandringspokal. Jag tror att detta arrangemang är här för att stanna och räknar med ännu fler och nya deltagare till nästa år.

Tyvärr har det varit svårare att få gehör för våra träffar under våren. Kanske beror detta på den ansträngda situationen vid regementet och den omfattande övningsverksamheten. I mars genomförde vi en träff på Götamässen med temat "fotvård" och produkter från Madame Chic. Vi som deltog uppskattade demonstrationen och fotbehandlingen som vi fick. På mjuka fötter gick vi hem med en beställning i väskan.

I skrivande stund har det gått ut en anmälan till vårens sista träff. Den aktiviteten avser skytte för damer i olika former. Resultatet från denna ber jag att få återkomma med i nästa utgåva av Götaträngaren. Jag hoppas att denna artikel kan inspirera till fortsatt och utökat deltagande i tjejklubbens aktiviteter.

Eva Mattsson färdigställer årets krans

Besöksdag i fält

Ulf Floberg

Även under det gångna utbildningsåret arrangerade Grundutbildningsbataljonen en besöksdag i fält. Detta var en möjlighet för anhöriga och vänner till inneliggande åldersklass att bilda sig en uppfattning om hur det är att tjänstgöra i fält och hur "vardagen" ser ut för den värnpliktige soldaten och hans befäl.

Bataljonen var grupperad kompanivis och på platser som gav möjlighet att ta emot de besökande. Därför var kanske grupperingsplatserna mera valda med hänsyn till detta än till taktisk gruppering. De flesta föreläsningssplatserna fanns därför också ganska nära Skövde. I vilket fall som helst, gavs det en bra inblick i bataljonens arbetsuppgifter.

Vädret var under den här besöksdagen inte det allra bästa. Regn och snö växlade i det också ganska blåsiga vädret. Därför skulle man kanske kunnat tro att det inte fanns så stort intresse för militär verksamhet, i synnerhet inte fältmässig verksamhet, en sån här dag. I så fall tog man grundligt miste. Bil på bil rullade in mot de olika grupperingarna och då det var dags för truppförande chefer att hälsa de besökande välkomna hade åtskilliga hundratal samlats för att bese förbandet.

På kompanierna hade man förberett ett fullspäckat föreläsningssprogram. Personal, utrustning, fordon och materiel demonstrerades. Också delar av kompaniernas huvudtjänst presenterades. Självklart är det inte lätt att på en kort stund försöka att förklara hur ett komplext militärt logistiksystem är tänkt att fungera, men ändå gavs besökaren en god inblick i vad det handlar om.

Naturligtvis bjöds det också på kaffe på fältmässigt vis. Det vill säga i en enda lång kö fram till kompaniets kok. Trots att det blev en bra stund i kön, stannade de flesta tåligt kvar för att få det efterlängtade kaffet som värmdde gott i det kulna vädret.

Eftersom alla bataljonens kompanier hade sitt besök samtidigt, hann de besökande bara se ett av kompanierna men det var nog det som var meningen, att de anhöriga skulle få besöka *sin* anhörige soldat i fält. Kanske var besökarna också nöjda med att se ett av kompanierna denna kulna dag. Det de fick se på "sitt kompani" var i alla fall mycket väl förberett och föreläsningarna genomfördes på ett förtroendeingivande sätt. Vi fick en god inblick i den inkallade soldatens "vardag i fält". Säkerligen fick anhöriga och andra besökare en ökad förståelse för vad utbildningen av T2:s Grundutbildningsbataljon har för mål och syfte samt hur denna utbildning genomförs.

Besök vid T2 under utbildningsåret 2003-2004

Eva Nilsson

Besök vid T2 är en viktig del i vår kommunikation utåt. Under det gångna året har vi på ett eller annat sätt haft möjlighet att presentera förbandet för representanter från de flesta riksdagspartierna. Vi har även tagit emot långväga gäster, såsom Arméchefen i Schweiz och Israeliska försvarsmaktens trafiksäkerhetschef. Vår egen Arméinspektör, general Alf Sandqvist, har varit på besök i garnisonen vid ett tillfälle och han har dessutom besökt underhållsbataljonsstaben vid ett oanmält besök i Remmene.

Programmen för respektive besök har varierat lite för att passa målgruppen, men i stort kan sägas att alla besökare har fått en muntlig genomgång följt av en materielförevisning och/eller rundtur i garnisonen.

Årets kanske viktigaste besök genomfördes den 6 april, då Ag GRO-gruppen kom för att bilda sig en uppfattning om möjligheterna till utveckling på T2 och i garnisonen. Gruppen består av generallöjtnant Göran Gunnarsson, överste Bo Bengtsson och överste Carol Paraniak. Dessutom ingår fyra civila personer. Dessa är departementsråd Dan Ohlsson, ämnesråd Johan Appelberg, departementssekreterare Mårten Sundmark samt ur Finansdepartementet kansliråd Monica Lundberg.

Här följer ett urval av bilder från alla besök under det gångna utbildningsåret.

AG GRO

Försvarsutskottet Kristdemokraterna

AI, General Alf Sandqvist vid NBC-kompaniet

Försvarsutskottet Moderaterna

Glädjande utveckling på Garnisonsmuseet

Björn Lippold

En av våra uppgifter på Garnisonsmuseet, är att informera värnpliktiga och anställda om Göta trängregementets historia och den militära historien i Skaraborg och Skövde. Från början kände vi en liten tröghet i detta att få alla värnpliktiga och anställda till att besöka museet. Hur vi än låg i kände vi att det var många som under sin tjänstetid på garnisonen inte fick denna möjlighet.

Därför har det under 2003 varit glädjande att konstatera att endast något tiotal av T2:s värnpliktiga inte haft möjlighet att före Regementets dag besöka oss. Under september kom de plutonsvis för en timmas traditionsundervisning. Och vilket gensvar, det visade sig nämligen att värnpliktiga i dag anser den historiska traditionen vara mycket viktig och intresset var det inget fel på. Många och intressanta frågor fick vi vid dessa visningar. Det visade sig också vid Regementets dag att museet var viktigt att få visa för sina anhöriga. Vi räknade ett stycke över 600 besök just denna dag.

Totalt visade vi under 2003 Garnisonsmuseet för 7481 personer, av dessa var 3035 i någon form av grupp. Det civila inslaget har under året ökat markant, det har blivit populärt att förlägga någon föreningsträff till Garnisonsmuseet och till Soldathemmet med det efterföljande kaffesamkvämet.

Som tidigare år har vi även i år satsat hårt på ombyggnad av basutställningen. Detta har vi kunnat göra tack vare att Garnisonsmusei Vänner stöttar oss ekonomiskt och personellt. Bland annat har vi förändrat T2 montererna på första våningen för att där även kunna belysa trängens betydelse för sjukvården i Skövde. Vi har nu även gjort iordning lite om brott och straff, samt utvidgat FN-utställningen till att belysa konflikten på Balkan.

Den stora nyheten i årets utställning är den modell av gamla T2, på Norrmalm, som Jörgen Schauer under snart ett år färdigställt. Projektet har varit ett samarbetsprojekt mellan T2 och Garnisonsmusei Vänner. Från början var det meningen att modellen skulle varit klar till jubileumsåret 2005. Men arbetet gick betydligt snabbare och vid Regementets dag i år kommer den officiella invigningen att ske av regementschefen. Dock kommer Du redan från sommarsäsongens start att kunna se modellen på andra våningen på museet.

Vi har även tagit fram en ny informationstavla över T2:s olika stadier i historien. På läktaren har vissa förändringar skett när det gäller staber, skolor och expeditionstjänst.

Förhoppningsvis kommer vi att kunna visa några tusen av de ca 20 000 fotografierna som vi har i vårt museiarkiv. Fredrik Djurner arbetar nu med att på datamedia lägga in alla bilder. Vi har nu prioriterat just T2:s bilder då vi vill ha så många som möjligt digitaliserade inför T2:s hundraårsdag i Skövde på hösten 2005.

När det gäller den personal som sedan 1885 tjänstgjort vid trängen har vi även där startat ett projekt där Lars-Åke Nilsson i en databas registrerar dessa. Vi har kommit till åren då Kungliga Göta trängbataljon kommer till Skövde, för närvarande är ca 2200 av de gamla trängarna nu inlagda i basen.

Min förhoppning är att 2005 kunna erbjuda den som söker någon släkting som tjänstgjort vid T2 de första åren på 1900-talet dels en bild ur bild databas samt personuppgifter liknande den som vi sedan 20 år arbetat med vad gäller den indelte soldaten.

För oss ordinarie personal är det även glädjande att många av kamratföreningens medlemmar ställer upp på helgerna under sommaren som museivärdar. Även den sommar vi nu har framför oss är de ett fantastiskt arbete som museivärdarna gör. Om det är någon som känner för att göra en insats under en lördag eller söndag nu eller i framtiden, hör av Er.

På omstående sida får Du en presentation av oss som försöker driva Garnisonsmuseet framåt som en PR-instans för försvaret i Skövde. Har Du frågor eller funderingar om något som hör hemma under traditioner eller historia hör gärna av Dig till oss så skall vi se om vi inte kan hjälpa Dig.

"1240" hedrad efter förtjänst !

Alv Svensson

"1240" alias Karl Gösta Svensson är en känd profil bland de äldre Götaträngarna. Den forne bilplutonchefen och järnhandlaren har under en lång följd av år tagit initiativ till och medverkat i olika arrangemang för att främja det kamratskap som uppstår mellan dem som gjort sin militärtjänst tillsammans. Han har också lämnat underlag till många intressanta artiklar i Götaträngaren. Såväl under sina år i trängtrupperna som i det civila livet har Gösta tillryggalagt åtskilliga tiotusentals mil på de svenska vägarna. Därvid har han, så som det anstår en äkta Götaträngare, visat ansvar, omdöme och hänsyn i en sådan utsträckning att Kungliga Automobilklubben (KAK) beslutat att tilldela honom KAK:s förtjänststecken för 50 års prickfri körning. Meningen var att Gösta skulle få mottaga utmärkelsen ur prinsessan Lilians hand den 26 maj 2003 på Grand Hotel i Stockholm. Gösta kände emellertid att hans vacklande hälsa inte tillät honom att medverka i de högtidliga ceremonierna. Han tyckte dock att alternativet att hämta ut den fina utmärkelsen som ett "rek" på posten inte var särskilt tilltalande, varför han ombad mig att, tillsammans med min hustru, åka till prisutdelningsgalan och ta emot utmärkelsen för hans räkning. Ett sådant hedersuppdrag från en Götaträngare säger man inte nej till, varför vi den 26 maj befann oss i Grand Hotels imponerande och stilfulla salonger tillsammans med ett stort antal prominenta gäster.

När alla var på plats anlände prinsessan Lilian, som med elegans och humor förrättade utdelningen av de olika utmärkelserna. Efter det att jag mottagit Göstas förtjänststecken hade jag förmånen att under några minuter tala med prinsessan varvid jag berättade för henne om "1240" och hans "bravader". Hon föreföll mycket road och intresserad samt beklagade att hon inte fått möjlighet att träffa Gösta Svensson personligen. Åter i Skövde överlämnade vi förtjänststecket till Gösta vid en enkel ceremoni i vårt hem. Det finns nu på en hedersplats i Göstas hem på Mariehovsvägen i Skövde. När han i september 2004 firar sin åttioårsdag kan han därför med rätta känna sig hedrad efter förtjänst!

Göta Trängregementets idrottsförening

T 2 IF

Gustaf Berggren

Mål och inriktning:

Föreningen, som startade den 24 juli 1919, har som mål att utveckla individen positivt i såväl fysisk som psykiskt avseende samt främja trevnad och kamratskap främst inom Göta trängregemente. Föreningen är ansluten till de svenska sport- o idrottsförbund som erfordras med hänsyn till verksamheten. Idrottsverksamheten skall utformas och organiseras så att den i någon form blir tillgänglig för alla och kan ge varje utövare tillfredsställelse med hänsyn till var och ens förmåga och värderingar. Föreningen skall organiseras enligt demokratiska principer, varvid individuellt inflytande och ansvarstagande eftersträvas i gemensamma angelägenheter. Idrottsverksamheten skall också bibringa medlemmarna en fysisk förmåga och skjutskicklighet för att effektivt kunna medverka i rikets försvar och utveckla försvarsviljan. Föreningens beslutande organ är ordinarie årsmöte, extra årsmöte och styrelsen.

Medlemskap:

Medlemskap i föreningen erhålls genom att årligen erlägga, vid årsmötet fastställd, medlemsavgift. Avgiften som under många år varit 50 kronor kan i dagens mått sägas vara låg. Medlem som inte har betalat årsavgift under ett år får anses ha begärt sitt utträde ur föreningen. Medlem skall följa föreningens stadgar samt beslut som i vederbörlig ordning har fattats av organ inom föreningen.

Medlem har rätt:

- att delta i möten och andra sammankomster som anordnas för medlemmarna
- att delta i sektionernas idrottsliga verksamhet varvid sponsring av startavgifter kan ske
- till lån av föreningens materiel t.ex. Trelleborgstält.

Medlem blir Du genom att betala 50 kronor till postgirokonto 27 15 05-0 alternativt att lämna motsvarande belopp direkt till kassören (Christer Cunow).

Styrelsen:

Föreningens angelägenheter handhas av styrelsen. Den skall verka för föreningens framåtskridande samt tillvarata medlemmarnas intressen.

Det åligger styrelsen att:

- tillse att föreningens bindande regler iakttas,
- verkställa av årsmötet fattade beslut,
- planera, leda och fördela arbetet inom föreningen,
- ansvara för och förvalta föreningens medel och
- förbereda årsmötet.

Styrelsen består av ordförande och fyra ledamöter samt två suppleanter.

Ordföranden är föreningens officiella representant. I övrigt fördelas arbetsuppgifterna bland styrelsens ledamöter enligt styrelsens bestämmande. Vid årsmötet för verksamhetsåret 2004 valdes styrelsen enligt nedan.

Ordförande	Gustav Berggren
Kassör	Christer Cunow
Sekreterare	Christer Wikström
Materielredogörare	Fredrik Christensson
Styrelseledamot	Anders Lundgren
Styrelseledamot	Anna Söderqvist
Suppleant	Mats Svensson

Sektioner:

Beslut om bildande eller nedläggning av sektioner fattas av årsmötet. Ledningen för varje sektion utövas av sektionsordförande eller sektionsstyrelsen som väljs årligen bland medlemmar.

Sektionsordföranden eller sektionsstyrelsen upprättar förslag till budget och verksamhetsplan i samarbete med styrelsen för sektionen att gälla under nästföljande verksamhetsår. Antalet sektioner varierar något beroende på medlemmarnas intressen och aktivitet. Normalt har det funnits 5-6 sektioner med varierande grad av aktivitet. Vid årsmötet för verksamhetsåret 2004 bildades en ny sektion, nämligen multisportsektionen. Aktiva sektioner med sektionsordföranden enligt nedan.

Ol, Ol-skytte	Håkan Loft
Multisport	Jens Mårtensson
Skidor, motion	Peder Eriksson
Golf	Hartmut Bädicker
Motor	Joakim Breman
Cykel	Jörgen Eliasson
Skytte	Anna Söderqvist
Innebandy	Mats Svensson

Innebandysektionen är vilande under 2004.

Tävlingslicenser och medlemskap i riksorganisationer där så krävs betalas av föreningen.

Möten:

Föreningens årsmöte genomförs normalt i februari månad. Medlem som har betalat sina medlemsavgifter till föreningen har rösträtt på årsmötet. Röstning medelst fullmakt är tillåten, dock äger ingen medlem rätt att förete mer än en (1) sådan. Styrelsen får kalla föreningens medlemmar till extra möte, om sådant möte behövs.

**Gå med i
Idrotts-
föreningen!**

Kontakta
Gustaf Berggren
eller
Christer Cunow

T2 cup golf

Ulf Floberg

En lite kulen dag i början av oktober gick årets upplaga av T2 cup i golf av stapeln. Tävlingsbanan var Skövde golfklubbs bana vid Claesborg och Hene. Du som är lite äldre minns säkert skjutbanan och skjutfältet som tidigare låg i detta terrängavsnitt. Golfklubben har fått en förnämlig anläggning här på de före detta skjutplatserna. Fortfarande kan man ana var de olika skjutgiparna låg, men idag är de bevuxna med ett saftigt grönt gräs istället för den forna buskvegetationen.

T2 cup i golf är en tävling med en ganska lång historia. Själva cupen, det vill säga vandringspokalen som det spelas om, har funnits sedan 1976 och är ständigt vandrande. Initiativtagare och mannen bakom instiftandet av priset är den kände "gamle" T2-golfaren Lars-Gunnar Winterfeldt.

När priset sattes upp var det inte så många T2-are som spelade golf, så tävlingen avgjordes inledningsvis i en matchtävling där alla mötte alla. Senare, när antalet golfande militärer hade ökat, ändrades statuterna så att tävlingen spelades på de tre olika banorna Billingen, Hökensås och Falköping och där de bästa två resultaten fick tillgodoräknas. De fyra bästa spelarna efter dessa drabbningar spelade sedan matchspel mot varann för att avgöra vem som skulle förvalta pokalen under ett år.

Eftersom vi människor, och således även golfspelarna, numera har fått mera ont om tid, har statuterna åter fått ändras så att tävlingen nuförtiden spelas en gång per år och då i form av slaggolfspel över 18 hål.

2003 års tävling gick alltså av stapeln på Skövde golfklubbs bana vid Claesborg. Som sagt, var vädret inte det allra bästa, men trots det uppnåddes flera fina resultat. Jo, det är klart...

militärer är ju vana vid tufft väder... Och vid skjutfält...

Årets vinnare blev, inte helt förvånande, Bengt Aldén. Han har nämligen vunnit flera gånger tidigare. I år fick han i alla fall rejält motstånd. Tvåa blev Per Almström på samma slutresultat men han missade segern på grund av att Bengt Aldén har ett lägre handicap.

På prispallen i T2 cup 2003:

- 1 Bengt Aldén
- 2 Per Almström
- 3 Kenneth Mattsson

Bland de startande saknar vi flera såväl yngre som äldre T2-golfare. Att notera är, att även pensionerade T2-are har möjlighet att vara med och tävla. Per Almström var ju i år ett exempel på detta. Så varför inte ta chansen att ställa upp i T2 Cup 2004? Ring till Löjtnant Hartmut Bädicker på Trafikskolan, så får du veta när tävlingen avgörs.

Götaträngaren gratulerar Bengt Aldén till segern år 2003 och hoppas att han får motstånd av ett stort antal T2-golfare nästa gång tävlingen avgörs.

Bengt Aldén

In Memoriam

Ebbe Åkesson

Så har ännu en av de välkända "43:orna" gått ur tiden, nämligen Ebbe Hugo Åkesson som avled den tolfte november 2003.

Ebbe Åkesson var född den fjärde september 1926 i Ystad där han växte upp. 1943 började Ebbe Åkesson som volontär vid T2. Efter korpralsskola vid T3 i Sollefteå och hovslagarfurirskola vid K3 utnämndes Ebbe Åkesson till furir 1946. Han befordrades sedermera till överfurir och rustmästare och nådde slutgraden löjtnant 1983. Efter furirsskolan tjänstgjorde Ebbe Åkesson som hovslagare vid T2 N i Nora och började därefter vid K3 i samma befattning. Han gjorde sig känd som en synnerligen skicklig yrkesman som även på sin fritid ofta anlätades av privata hästägare.

1956 återvände Ebbe Åkesson till T2 där han tjänstgjorde som instruktör i ammunitions- och transporttjänst, för att därefter bli kvartermästare vid transportkompaniet. Efter några år vid transportkompaniet blev han kvartermästare vid handräckningskompaniet med särskild inriktning på vård och förskönande av kasernområdet på det nuvarande högskole- och bostadsområdet Trängen. Ebbe Åkesson avslutade sin tjänst vid T2 som chef för kasernvårdsavdelningen 1986 då han pensionerades.

Ebbe Åkesson var en verklig kraftkarl som stod med båda fötterna på jorden och var en mästare i det praktiska genomförandet av arbetet inom sina verksamhetsområden. Han var också en synnerligen god kamrat och kollega som alltid ställde upp för sina kamrater.

Minnet av Ebbe Åkesson kommer att leva länge.

Olle Andersson
"43:a"

Soldatutmärkelser 2003 / 2004

Bäste soldat 2003/ 2004

Karlsborgs kompani:

Patrik Danielsson, Närskyddspluton

Karstorps kompani:

John Karlberg, Brigadtransport

Mariebergs kompani:

Magnus Josefsson TOLO-pluton

Nora kompani:

Kahlid Baker, Förbandsplatspluton

Alfhems kompani:

Jesper Johansson, Trafikpluton

Bäste motorman 2003/ 2004

Karlsborgs kompani:

Henrik Gräls, Ledningspluton

Karstorps kompani:

Andreas Leandersson, Operativa transport

Mariebergs kompani:

Tommy Ottosson, Livsmedelspluton

Nora kompani:

Dennis Fintling, Sjuktransportpluton

Alfhems kompani:

Björk, Trafikpluton

Bäste TSI 2003/ 2004

Fem fanns nominerade.

Med lottens hjälp utsågs Gustav Tengberg

Berättelsen om Höstvakten 2003 eller varför fänrikar är kommenderingsbara

Karin Malmsten

"Arvet förpliktigar!" Det var vad jag fick höra en vårvarm majdag av Jörgen Eliasson och det var inte det faktum att jag nu var tvåbarnsmamma han åsyftade. Nej nu pratar vi om väsentligheter nämligen HÖGVAKT!!!

Att vårt nystartade kompani låg i "riskzonen" för en höstvakt var vi nog på det klara med ganska så tidigt, men vilka som skulle gå som vaktchef, stf osv hade vi ännu inte klarat ut. En sak var vi dock helt säkra på, "Mr Högvakt himself" mannen, myten, legenden, Thomas Glanshed skulle till Finland på en helt, i våra ögon sett, betydelselös Peace Keepingövning samma veckor som högvakten skulle gå av stapeln. Har man ingen som helst samordning inom T2??? Detta får ju inte bara hända!

Skämt åsido så var det bara att ta tag i uppgiften och konstatera att det blev jag som skulle axla manteln som vaktchef, Dennis Löfvenborg (Arméns Lejon!) skulle vara min ställföreträdare, Simon Holst patrullchef tillika fanförare, Markus Käll chef Drottningholm, Carl Hagman ställföreträdare på Drottningholm, Jörgen Eliasson som "Harry Potter", nej nej ursäkta, som vakthavande major (VHM) och slutligen ännu en legend i högvaktssammanhang, Janne Kvarfort, som "underkommendant". (Förklaring kommer senare).

Jag tog mig an uppgiften med tillförsikt och visst darr i magen. Delar av min semester ägnades således åt träning i sabelföring, vilket kanske kan väcka viss munterhet då jag vid tillfällena endast var iförd bikini. Strandlektyren var Högvaktsinstruktionen och videon laddades med diverse högvaktsfilmer. Att jag sedan är gift med en före detta Livgardist, som under muntra tillrop hejade på mina tappra försök till att bli en fullfjädrad vaktchef, gjorde ju inte saken bättre. Han kryddade min tillvaro med diverse anekdoter från sin tid på slottet (han har ju gått typ 1000 gånger om man ska tro honom själv). Det var allt ifrån soldater som vände åt fel håll, vaktchefer som drabbades av fullständiga blackouter, "slottskissare" som gick till angrepp, till arga tillrop från publiken osv osv. Fast så här i efterhand så undrar jag om allt verkligen var sant, eller om det bara var ett försök att få mig så långt ner i stresskonen som möjligt?

För att få lite målbildsträning deltog jag till viss del under sommarvaktens träning med gurun Thomas Glanshed och kunde bara konstatera att det krävs mycket träning för att det ska bli bra. Som tur var så hade Thomas en mängd dokument som vi fick ärva av honom, detta underlättade verkligen själva planeringen av vår utbildning. Dessutom hade vi lyckats få till ett byte med NL (Nordisk Logistikbataljon) och skulle få sponsora Thomas som konsult under våra träningsveckor. Det gjorde att vi kände oss ganska trygga och inte speciellt nervösa för om vi skulle rö detta i land eller inte.

På "helspänn" i pelargången inför avlösning

Sedan drog träningen igång och just gång var det verkligen frågan om i alla former dessutom. Man skulle nog ha haft på sig en sådan där modern stegräknare under våra träningspass, för så mycket som vi gick fyllde vi veckans "pointskvot" för motion på en dag. Ni som är viktväktare vet precis vad jag talar om, kort förklaring för er andra: Som viktväktare har man ett antal poäng att fördela, förbruka och tjäna in, således ger all typ av motion bonuspoints. Jag återkommer lite mer till det där med viktväktarna och vad det kan innebära för den enskilde. Efterhand som vi kom in i takten tyckte

Från vänster Jan Kvarfort, Dennis Löfvenborg, Jörgen Eliasson och Karin Malmsten

vi faktiskt själva att det gick riktigt bra, till och med Thomas verkade nöjd. Så när han gav sig iväg och vi var tvungna att klippa navelsträngen kändes det inte så himla frustrerande. Det var nog mest han som var orolig. Senare kom det ett antal telefonsamtal från Finland till "Mr Potter" (VHM), när vi väl hade gått på i Stockholm.

Det kändes skönt när träningen väl var över och vi äntligen fick åka upp till Stockholm. Jag och Jörgen Eliasson tog en egen bil upp och passade på att besöka Slottet och titta på en vaktavlösning som målbildsträning. Det var inte utan att det pirrade lite i magen då man stod på plats och konstaterade att nu är det snart vår tur.

Helgen ägnades åt fortsatt träning och vi gjorde på söndagen ett besök på slottet med alla soldater, så att även dom fick se en vaktavlösning "live". Det fälldes både en och annan spydig kommentar, från våra oerhört "taggade" soldater, om att vi minsann skulle göra en avsevärt mycket bättre avlösning och det kändes ju tryggt för mig som vaktchef!!!

I besparingarnas tecken så hade vi förlagt kompaniets befäl på det mindre fashionabla hotell Scandic i Södertälje, i stället för att bo dyrt inne på något hotell i Stockholm.

Första kvällen tillsammans på vår "teambuilding" så hade Janne K sett till att ordna det mysigt för oss på hotellets relaxavdelning. Det var denna kväll, bland immiga ölflaskor, svettiga kroppar, vitlöksdoftande korvar och krispiga tilltugg som "7 pointskonceptet" skapades. Eftersom vi var några som deltog i Regementets hårdsatsning på "Better Bodies", eller med andra ord var med i den lokalt anordnade viktväktarkursen, kom ju det här med points förstås på tal. Vi förstod ju snart att vi inte skulle kunna hålla oss inom angiven

poängsumma under denna period, m med andra ord så bestämdes det att allt vi åt, glufsade eller på annat sätt tillförde kroppen skulle rendera i endast 7 poäng/dag!!! Bra va? På så sätt slapp vi räkna och hålla på. Så efter detta konstaterande var det bara att hugga in på Jannes tilltugg med gott samvete! Ni skulle ha sett fänrik Löfvenborg, (Arméns Lejon) han hade inte det minsta att invända mot detta, av cheferna fattade, beslut! (Annat är det på kompani-rapporterna hemma). Det var även denna kväll begreppet "kommenderingsbara fänrikar" myntades, mer om detta senare i vår berättelse.

Även själva högvakten kom på tal under denna sanningarnas kväll och vi konstaterade att vi skulle ha ett antal högtidligheter under vår vecka på slottet, bl a Kungen 30 år på tronen, Riksdagens högtidliga öppnande, audienser samt örlogsbesök från Norge och Tyskland. Stilla tänkte jag att det kanske skulle vara på sin plats att få briljera lite och skaffa sig "face time", så jag nämnde så där i förbigående att man kanske skulle lämna av på tyska vid det tyska örlogsbesöket. Jag möttes av skratt och allmänna pikar av mina kära kollegor. Till svar fick dom av mig "hur svårt kan det vara???",

Detta uttalande visade sig senare ligga till grund för trakasserier i kolossalformat av vaktchefen, dvs mig. Vad som än gjordes eller sades, eller kom på tal rent allmänt avslutades med frasen "hur svårt kan det vara?". Nu är ju inte jag den typen som backar från vad jag har sagt, så nu gällde det att hålla masken.

Under en träningsdag på Swedint kom det sig så att UNSOC (United Nations Senior Officers Course) tränade fotboll samtidigt som vi tränade exercis. Här måste det finnas en tysk, tänkte jag för mig själv och stegade fram till en svensk överstelöjtnant och förklarade min nu något prekära

situation. Aha sa han, vi har faktiskt en tysk överstelöjtnant här på kursen. Han kan säkert hjälpa dig, och det kunde han!!! 10 minuter senare hade jag tecknat ner fraser på ett språk som jag inte alls behärskar, mer än att princip framställa meningen "ein bier bitte!". Nu började ett intensivt tränande på uttal och betoning. Vid ett tillfälle tänkte jag mig inte alls för utan började ljudligt lämna av på tyska bland meloner, päron och äpplen vid fruktavdelningen på "Robin Hood" i Södertälje! Något som kanske inte alltid är så uppskattat med tanke på den mångkulturella stad som det är! Mina kolleger fick sig återigen ett gott skratt, men det bjuder jag gärna på.

Onsdagen närmade sig med stormsteg och till slut var vi framme vid den stora dagen, vår första vaktavlösning. Vi var nog alla lika nervösa i bussen på vägen in till Stockholm, men när vi väl stod uppställda på gården vid Armémuseum så släppte åtminstone min nervositet. Marschen upp till slottet gick bra och själva vaktavlösningen lika så. Det kändes oerhört skönt att få sätta sig och dricka sherry, kaffe och att mumsa tårta i vaktchefsrummet efter avlösningen. Nu fick jag för första gången träffa den mytomspunne kommandanten (den riktiga kommandanten, alltså inte Janne K) överstelöjtnant Urban Schwalbe och hans medhjälpare kapten Johan Medin.

Kapten Medin som för övrigt alltid åtföljs av en gigantisk stor svart lurvig hund av okänd-ras, som går under namnet Persson. Denna hund ger begreppet "slottskissare" en helt ny innebörd!

Både överstelöjtnant och kapten uttryckte sin beundran över vår prydliga vakt och konstaterade att Thomas Glanshed inte behövde oroa sig ett dugg för återväxten på högvaktsfronten för T2:s del och det kändes ju bra.

Nu vidtog en mängd rutinuppgifter för vakten. Komma på plats, presentera sig för Garnisonsavdelning, prata med tjejerna i köket. "Har ni pointsmenyer?" Frågade jag lite skämtsamt, faktum var att en av tjejerna i köket själv höll på lite med viktväktarna. Men några pointsmenyer var det inte tal om, snarare tvärt om, goda såser efterrätter mm hörde till nästan varje måltid. Att få sitta på historisk mark och i uniform bli serverad mat känns faktiskt som lite speciellt. Våra två soldater som var kalfaktorer spelade med i läget och kom, när vi ringde efter dom, in och serverade oss i sina vita rockar med en vit handduk käckt hängd över ena armen. Tänk att det finns människor som alltid har det så!

Redan första eftermiddagen sänkte sig dock mörkret över slottet och Sverige, vår utrikesminister blev knivskuren. Detta föranledde inga egentliga åtgärder från vår sida, rent vaktmässigt, utom att signalementet på förövaren spreds bland vaktposterna. Återigen hade Sverige drabbats av det meningslösa våldet som sker dagligen runt om i världen. Tidigt på morgonen den 11 september så fick vi i Högvakten, bland dom första i Sverige, reda på att Anna Lind hade avlidit under natten. När det blev officiellt halades snabbt samtliga slottets flaggor på halv stång och en tryckt sorgsen stämning vilade över hela slottet.

Samma dag stod det att läsa på text-tv att en 5-årig flicka, Sabina, knivskurits till döds i Arvika. Vad vi inte visste då var att det var dottern till vår tidigare kollega Anders Moqvist. Vilken sorgens dag även denna 11 september blev. Det lade på något vis sorti över hela högvakten och vi förstod alla hur sårbara vi är och hur skört livet kan vara.

Våra dygn fortsatte, men dom planerade audienserna ställdes in på grund av att det inträffade. Dock genomfördes både det Norska och Tyska örlogsbesöket som planerat. Lämnade jag av på tyska? Fråga dom som var med.

I samband med det Norska besöket lyckades på något vis vår unga fänrik Simon Holst smickra den kvinnliga chauffören så pass att alla officerare blev inbjudna på skeppsbesök samma dag som vi gick av vår första vakt. Det blev ett intressant besök på ett enormt stort gammalt segelfartyg som var fullt av norska kadetter, och ni som eventuellt har synpunkter på våra tältförläggningar skulle ha sett hur kadetterna bodde. Dom hängde som kokonger i små hängmattor i den gemensamma manskapsmässen! Kan bara tänka mig hur det ser ut där nere en stormig natt på Nordsjön! När besöket i princip var över och vi stod och beundrade den otroligt vackra skutan så tittade sig fänrik Holst förvirrat omkring och började att

småprata med den norska kaptenen om båtar och andra flytetyg. Han påpekade hur vackra fartyg Norge hade, annat är det med dom Svenska sa han och gjorde en svepande rörelse mot det tyska signalspaningsfartyget som låg för ankar strax bredvid! Nu fick sig den norsk kaptenen ett ordentligt skratt, och Jörgen försökte bortförklara det hela med att fänriken inte gått Officershögskolan, utan faktiskt "bara" är värnpliktig fänrik. Allt för att rädda den svenska officerskårens rykte som fartygsigenkännare.

Nästa pågång gick även den bra, även om inmarschen var bedrövligen rent ut sagt. Denna vakten hade vi "Kungen 30 år på tronen" samt Riksdagens Högtidliga öppnande att se fram emot. Det som, den tidigare nämnda kvinnocharmören, fänrik Holst mest såg fram emot, (gäller även fänrik Löfvenborg) var att få komma Prinsessan Madeleine så nära det bara gick. Han var som i trans när han pratade om henne, ögonen glittrade, handsvetten blänkte på hans händer och man riktigt såg hur hans hjärta bankade. Jag hade själv inte hjärta att förklara för honom att han aldrig någonsin har så mycket som en miljondels chans på Madeleine, men var och en är ju salig i sin tro! Samma morgon som själva öppnandet skulle äga rum, vaknade jag av hovklapper utanför fönstret och taktfasta stampanden från dagrummet. Nu går skam på torra land tänkte jag. Är det männe dom båda fänrikarna som övar för prinsessans skull? Vid en kontroll visade det sig att det bara var Drabanterna som övade på sin otroligt "icke vägvinnande" drabantmarsch, ni vet den där som liksom går i slow-slowmotion.

Jag kan villigt erkänna att även mitt hjärta bankade när vi stod uppställda redo för att hälsa på kungafamiljen. De kom sakta gående på yttre borggården mot oss, fänrikarna hälsade med fanorna som fladdrade i den varma vinden, soldaterna skyldrade sina skinande gevär och jag gjorde en usel stor salut med en delvis rostig sabel. Hela kungafamiljen stannade till framför oss och hälsade tillbaka, kungen med honnör, prinsen med en bockning och övriga kungafamiljen NEG framför oss! Kan ni tänka er? Förmodligen enda gången i livet som något sådant sker. En drottning, en kronprinsessa och en prinsessa som niger framför mig! Det hela avlöpte utan några som helst incidenter och vi fick, i vanlig ordning, beröm för vår prydliga vakt. Kul!

Janne K, som klev in och ut ur själva handlingen från tid till annan, fick även han ett mycket betydelsefullt uppdrag en kväll. Det kom sig så att Kapten Johan Medin, han med Persson ni vet, på Garnisonsavdelningen kom med ett mail till oss en kväll. Det var från en lotta som hade vissa önskemål (och det var inte en tur i Jannes bil). Hon jobbade till

vardags på Gröna Lund och såg varje dag hur Högvakten hissade och halade flaggan på Kastellet. Eftersom hennes största intresse här i livet var just försvaret ville hon gärna, iförd m/90, delta i en halning av flaggan på kastellet. Föreställ er gärna Jannes min när vi gav honom detta oerhört prestigefyllda uppdrag, han utrustades i uniform och med kamera för att föreviga detta ögonblick av försvarsmaktsmöte.

Min blygsamhet förbjuder mig att ytterligare gå in på detaljer vad gäller detta möte under Kastellets fana en ljummen septemberkväll år 2003. Bilderna talar för sig själva.

Sammanfattningsvis måste jag säga att bättre sätt att team-builda sig på än att gå högvakt, det finns inte. (Inom T2 ekonomiska ram förstås) Alla vi som var med hade otroligt skoj tillsammans och allting gick jättebra. Till er som tvekar över att åka upp en vecka till Stockholm säger jag tveka inte. Åk!

Det känns jättesynd att jag inte kan gå med kompaniet även i år, på grund av min kommande utlandsvistelse. Men jag kommer igen nästa år med nya friska tag. Då kanske man kan få låna Jörgens "Harry Potter" stav, trolla lite, utfärda några besvärjelser och ikläda sig rollen som VHM.

Slutligen var det där med "kommanderingsbara fänrikar", men det tar vi en annan gång!

Från vänster: Jörgen Eliasson
Simon Holst och Karin Malmsten

Du!

*Som ännu inte är medlem i
Kamratföreningen
Postgiro 958 82-7*

Gå med!

Arméns Lejons 20-årsjubileum

Ulf Floberg

Under år 2003 var det dags för Arméns Lejon att fira 20-årsjubileum. Självklart var T2 den naturliga jubileumsplatsen, eftersom det var där som det hela startade.

Det är många som genom åren har besett uppvisningsgruppens halsbrytande nummer och som förstummade har ställt sig frågan: "Kan man verkligen åka på det sättet på en motorcykel..?" Många är det också genom åren som har ingått i den numera välkända och berömda gruppen, en del under mycket lång tid andra kortare. Alla, både nuvarande och före detta gruppmedlemmar hade tillsammans med sina respektive inbjudits till jubileet och många hade hörsammat inbjudan och infann sig.

Samling skedde i Götasalen. Efter välkomsthälsning vidtog en återblick till då det hela började. Det visades bland annat videofilmer från de första framträdandena som Arméns Lejon gjorde. Gamla "Super-8-filmer" hade kopierats och lagts över på video. Veldig trevligt att ha sådant bevarat åt eftervärlden och veldig trevligt tyckte "Lejonflocken" att det var att bese de gamla framträdandena... Åtminstone av alla gapflabb att döma...

Efter videovisningen börjades en kavalkad över de motorcyklar, kläder och utrustning som gruppen använt genom åren. Här visades upp allt från gamla mc-ställ till dagens toppmoderna uppvisningskläder. De sistnämnda med bland annat inbyggd skyddsutrustning av olika slag. Det har minsann gått framåt på klädsidan för de som åker motorcykel. Och tur är väl det, en motorcyklist är ju en tämligen utsatt och oskyddad trafikant.

I kavalkaden visades förstås olika motorcyklar som använts under de 20 åren. Även här kan man ju minst sagt påstå att det har skett en stor utveckling.

Det är en viss skillnad på en gammal Jawa och dagens Husabergare...

Då kavalkaden var över serverades en enklare lunch och därefter delades "personalstyrkan" upp i olika delar. "Lejoninnorna", det vill säga fruar och flickvänner fick bilda en särskild grupp och transporterades ut till Kråkberget där de fick känna på hur det är att åka bandvagn.

De äldre Lejonerna, som för länge sedan lämnat gruppen, fick en specialuppgift: "Klockan 15.00 skall ni genomföra en Lejonuppvisning för oss andra... All materiel och utrustning samt motorcyklar finns att disponera." – "I programmet skall det minst ingå en så kallad krysskörning, hopp ifrån ramper och baklängesåkning..." De äldre Lejonerna tittade på varandra och såg faktiskt lite lätt skrämda ut. Nåja, några såg faktiskt entusiastiska ut också...

Förberedelserna vidtogs och det är ingen överdrift att påstå att det hela såg lite valhant ut här och där. Och det är ju inte så konstigt att förstå, eftersom det var många år (och kilon) sedan som man åkte baklänges och hoppade från ramper med motorcykel. Ganska snart märktes det dock att de gamla taktarna fortfarande satt i. Farten blev högre och hoppen blev allt längre och längre. Fast det är

klart att en och annan stötdämpare fick bekänna färg...

Efter ett tags träning utsågs det gamla Lejonet Sten Andersson som någon slags sammanhållande för själva uppvisningen. Han fick organisera de många olika viljorna och arbeta fram hur uppvisningen skulle gå till och i vilken ordning de olika momenten skall utföras. Att detta inte var en helt lätt uppgift det kunde vi som såg det från sidan klart konstatera... Naturligtvis ville var och en att man skulle ta de moment som man själv kände sig säker på...

Hursomhelst, så blev det i alla fall en uppvisning för fruor, flickvänner och förstås för de nuvarande Lejonerna. Det är ingen överdrift att påstå att "gammel-lejonerna" genomförde en mycket bra uppvisning. De gasade, hoppade, åkte baklänges, bytte cyklar med varandra och körde med sidvagn som de aldrig gjort annat. Applåderna och ovationerna ökade över kaserngården och uppvisningen avslutades i välkänd god stil med att gruppen ställde upp sig och gjorde honnör mot publiken. Till och med lyckades de med konststycket att med en cykel stanna på taket på den folkvagn som de flitigt kört över...

Efter den fina uppvisningen blev det naturligtvis eftersnack om hur det hela hade gått. Det var i alla fall inte att ta miste på att de äldre Lejonerna hade haft en mycket trevlig eftermiddag. De såg nästan ut att ha "blivit barn på nytt". Så hade också dagens Lejon många uppskattande och berömmade kommentarer.

Efter sedvanligt efterarbete med materiel och motorcyklar var det dags för förberedelser inför kvällen. Lejonflocken styrde stegen mot ett välbehövligt bastubad. Vart alla "Lejoninnor" tog vägen då vet jag inte, men då det var dags för jubileumsmåltid dök de upp igen. Kvällen avslutades med en middag som avnjöts i mässen på P4. Många tal avlöste varandra och det var mycket god stämning. Gåvor överlämnades också från organisationer som på olika sätt har anknytning till uppvisningsgruppen Arméns Lejon.

Dagens självklare hedersgäst, Lennart Johansson som för 20 år sedan startade den nu så berömda uppvisningsgruppen, tackade för dagen och för den goda måltiden. Detta gjorde han förstås på sitt alldeles speciella sätt... Humor har alltid, tillsammans med seriöst arbete, präglat stämningen inom Arméns Lejon. Så även denna dag då gruppen firade sitt 20-årsjubileum som uppvisningsgrupp.

Regementspastorn minns...

Stellan Wahlstrand

Det började ganska dramatiskt med en omvändelse sommaren 1989. När jag var i tjugooårsåldern och skulle göra min värnplikt var jag vad man skulle kunna beteckna som en militant pacifist. Vapen ville jag inte befatta mig med och döda det fick andra göra. Men när jag några år senare fick barn, började en process i mig där jag ställde mig själv den radikala frågan vad jag skulle göra om någon angrep min dotter. Fick jag försvara henne då? Den egoistiska pacifismen från ungdomen hade fått sig en allvarlig knäck. Som förälder hade man plötsligt andra än sig själv att tänka på. Men det var inte förrän jag i juni 1989 läste C S Lewis' tal; *Why I Am not a Pacifist*, som han höll för ett Pacifist

sällskap i Oxford 1940, som jag blev omvänd och insåg att man under vissa omständigheter måste få försvara sig, de som inte kan försvara sig, med vapen i hand. Några veckor senare ringde dåvarande milopastorn Jan Nunstedt och undrade om jag ville bli regementspastor på T2. Jag tackad ja till erbjudandet. Det var en entusiastisk novis som började i försvaret. Jag fick en snabbkurs i militär organisation på personalvårdskonsulent Anneli Metso's kontor där jag hjälplig fick lära mig att skilja mellan bajonett och bataljon, kompani och kapten, manöver och fält.

Det var nog en och annan officer som muttrade civilist när jag dök upp på övningarna med händerna i fickorna.

Under de fjorton åren jag tjänstgjorde, hände ganska mycket med både mig och försvaret.

Jag fick se hur det stora invasionsförsvaret krympte ihop till ett litet försvar med mycket utlandstjänstgöring. Jag fick uppleva hur min roll som pastor ändrades. När jag började var pastorn visserligen viktig, men kanske mer som ceremonimästare som gav en högtidlig inramning åt vissa tillfällen, än som själavårdare. De mjuka frågorna kring människor i krig fick stå tillbaka för de militärt strategiska, vilket är ganska naturligt när man inte övar skarpt. Men vid en storövning i Västsverige i början av 90-talet, gjorde man från personaltjänstens sida en markering av alla skadade, döda och fångar som blev vid ett storanfall och det blev massor av människor att ta hand om. Plötsligt såg man att personalfrågorna

i krig var viktiga och krävde resurser. Men pastorns roll kom nog mer att ändras av de officerare som tjänstgjort utomlands och kom tillbaka med brinnande personliga vittnesbörd om vikten av att ha en pastor vid ett förband.

Jag har förrättat alla de i den kyrkliga handboken förekommande kyrkliga handlingar, från dop till begravning under min tid på T2. Det var i första hand de stamanställda som var föremål för dessa tjänster. Jag har också haft själavårdssamtal med både värnpliktiga och officerare, samtal för att trösta och stödja människor i sorg, men också samtal om Gud och meningen med livet. Jag har alltså verkligen fått vara präst vid T2.

Det har ingått en hel del undervisningsuppdrag i mitt arbete. I den regelbundet återkommande krigsgravtjänsten för kvartermästare och sjukvårdare har jag haft många mycket givande samtal om liv och död, etik och moral.

Men det som kom att bli mitt största arbete och som jag har flest minnen ifrån är övningarna. Min kontakt med de värnpliktiga kom framför allt att bli genom korum i fält. I början var det stora korum på stora övningar när man tog en paus och intog en kyrka och höll andakt. Under en slutövning i småland understödde jag en krigsplacerad bataljonspastor som hade en nattvardsgudstjänst i Vimmerby kyrka, med en soldat med skarpladdat vapen som vaktade 50 stycken kpistar i vapenhuset. En av mina sista gudstjänster var ett gästspel på P4 då jag hade

nattvardsgudstjänst med Livkompaniet i Varnhems klosterkyrka och ordnade distributionen av nattvardens bröd och vin för över femhundra man med hjälp av värnpliktiga.

De flesta korum har dock varit i mindre sammanhang och utomhus, kompanivis eller plutonsvis i anslutning till morgon uppställning eller som aftonbön. Jag satte upp flaggan mellan ett par träd, så det stora gula korset blev tydligt, och stämde gitarren och så samlades vi i öppen fyrkant eller åskådarformering. Jag har många fina upplevelser från dessa tillfällen, inte minst naturupplevelser med Guds påtagliga närvaro. Några tidiga septembermornar vid trosskullen med nyinryckta soldater på fältvanevecka. Morgonbön i mörker med tända marschaller vid Karlstorpsslingan eller vid Arvidsstorp i november. Eller en korumserie en förmiddag en tidig höst i på ett näs i Tiveden med soldater på strapatsmarsch.

Ett oförglömligt korum var vid slutövningen i Boden i slutet av nittiotalet. Vi var samlade en kväll vid en vinterväg under ett norrsken. Och norrskenet blev så starkt och kändes så nära att vi tystnade i andakt och begrundan.

Det har varit spännande att arbeta i kyrka och försvar samtidigt. Det finns många intressanta likheter. Både försvaret och kyrkan hör till verksamhet som ingen vill vara utan, men som man inte vill ha för mycket med att göra. Men det finns också intressanta skillnader. Jag minns en övning utanför Grästorp i början av min karriär. Då jag hade karskat till mig lite och en tidig morgon när vi satt upp i en "valp" för att åka ut på ett uppdrag frågade jag med myndig röst - Vem för befälet? Alla pekade då på en och samme man, en sömndrucken reservofficer, som genast vidkändes sitt chefskap räckte upp hand. Det slog mig sedan att hade jag ställt samma fråga i ett kyrkligt sammanhang, hade alla pekat på olika personer och ingen hade räckt upp hand.

Jag tycker det är fint med ledarskap och jag har många fina minnen av bra ledare och gott ledarskap. Jag minns en gång hur chefsens ställföreträdare och chefen kraftfullt argumenterat i en sakfråga och hade olika uppfattning om hur uppgiften skulle lösas. Båda ventilerade sina argument, men när de var färdiga blev det som chefen sa, utan att chefen ställföreträdare för den skull kände sig överkörd.

Och visst är det vackert vid regementets dag på hösten när de nyinryckta har lilla examen i att gå i marsch och cheferna lämnar av till närmaste högre chef tills slutligen översten säger: "Tack överstelöjtnant, till bataljonschefen, jag tar befälet!" Visst är det vackert med ledarskap.

Pastorn har tältat en del under åren. Det började vid en övning på Hökensås vi var tre man som skulle sätta upp ett tjugomannatält och försöka hålla värmen. Det var svårt. En mycket kall vinter sov jag i tält i Axvall. Det var jätte kallt, men varmt i tältet. Men det var dåligt med halm på marken i tältet och jag sov med en sten under liggunderlaget. Jag vaknade mitt i natten och var geno mkall. Det tog flera dagar innan jag återfick värmen...

Ett tag hade jag ambitionen att sova med de nyinryckta den första natten på fältvaneveckan. Det var ett kaos. De värnpliktiga hade ingen tältvana så de trampade runt och störde varandra under eldvaktsbytena. En natt var det en soldat som hade gjort sönder kaminen. Bottnen hade gått ur. Jag lagade den med hjälp av en kniv. När man sedan träffade soldaterna på kompaniövning i februari var det annorlunda. Då hade de lärt sig samarbete och det fungerade utmärkt att sova ihop. Jag minns en natt när vi hade småbarn hemma och jag kom ut, trött av många nattvak, för att delta i en övning. Jag fick sova i ett överfullt tält. Två kvinnliga praktikanter och en sjuksköterska sov i tältet förutom alla soldaterna och jag. Det var verkligen trångt. Men jag vaknade pigg och utvilad efter en hel natts vila utan att ha blivit störd av småbarnsskrik.

Årets höjdpunkt för pastorn är julgudstjänsten i St:ta Helena kyrka. Att se hela kyrkan full med soldater i "lövhög" (uniform modell 90) är en fantastisk upplevelse. På senare år har hemvärnets musikkår deltagit och höjt det musikaliska inslaget i gudstjänsten till skyarna. Julen är familjens högtid. Gud blir människa och låter sig födas som ett litet barn i ett stall. Synnerligen fältmässiga förhållanden om man så säger. Och visst var det en militär operation om än fienden och stridsmetoderna var ovanliga. Det upprättades ett brohuvud i människornas mörker när Guds son föddes i ett stall. Sedan gick kampen vidare och seger över mörkret vanns vid Påsken. Allt för att vi skulle bli en hel familj igen, vi människors barn.

Den där familjekänslan upplevde man vid julgudstjänsterna. Alla Götaträngare är en stor familj. Jag var ju som pastor lite extern och dök upp lite "luftlandsatt" i olika sammanhang i T2:s verksamhet. Men det var härligt att få höra till den familjen och dela den gemenskapen under ganska många år. Jag bär med mig många fina minnen från denna tiden varav jag här redovisat några.

Stort tack till er alla !

Stellan Wihlstrand,
Regemenspastor vid T2 1989-2003

Verksamhetsledningssystem

Freddy Jönsson

Q

Du kanske har sprungit på begrepp som "VHL, verksamhetsledningssystem, avvikelserapport" eller kanske råkat ut för en "revision". Om inte så kan du räkna med att något av dessa uttryck och begrepp kommer att nå dig på ett eller annat sätt inom kort. Den här artikeln handlar om: ständiga förbättringar och hur du faktiskt i mycket stor grad kan påverka hela organisationens förmåga att få ut mer verkan ur befintliga resurser. *Det som mäts blir genomfört – och kan bli bättre.*

Min bakgrund är att jag har arbetat med verksamhetsledning civilt – fast då heter det förstås management – och har sedan 1,5 år också stöttat Q-chefen Mauro Stell på T2 med införseln av ett verksamhetsledningssystem på T2.

Det man först och främst skall ha klart för sig är att det finns ett beslut och en order från ÖB att ett system för integrerad verksamhetsledning skall införas. Lika viktigt är att hålla reda på att detta skall vara infört sista december i år (2004). Vi befinner oss alltså fortfarande i ett läge där systemet är under införande och inte satt i drift. Några regementen i Sverige påstår sig ha driftsatt sina system redan (gäller t.ex. ett inte helt obekant pansarregemente några hundra meter från T2) och det är de föregångsförband som HKV valt ut och som nu fungerar som fadderförband för bl a T2.

Men att göra något snabbt är inte alltid samma sak som att göra något bra. Jag har en mentor i mitt arbetsliv, när det gäller kvalitetsfrågor och verksamhetsledningssystem och det är en person som heter Krister Larsson. Han är kvalitetsansvarig på Volvo Car Corporation i Göteborg, alltså den del av Volvo som Ford har köpt. Han berättade för mig att det tar en hel generation (upp till 25 år) att införa ett sådant här system till fullo!! Han gav mig också en enkel devis för vad det hela handlar om: "Säg vad du gör, gör vad du säger – och var beredd att bevisa det!".

På T2, liksom i nästan all offentlig verksamhet är vi dåliga på att mäta resurseffektivitet. Vi erhåller anslag och skapar samhällsnytta – det borde väl

räcka! Tyvärr har nu regeringen bestämt sig för att man vill ha mer "pang för pengarna" (en devis som passar bra för Försvarsmakten) eller på krångligare svenska: högre verkningsgrad på fördelade resurser. Ett enkelt exempel: Två plutonchefer utbildar varsin pluton i GSU. Man gör det ungefär samtidigt och har lika stora plutonslag. Den ena plutonchefen är driven, har god framförhållning och använder sina resurser effektivt. Personalen planeras in, tas om hand på ett bra sätt, har låg sjukfrånvaro och håller bra övningspass. Den andra plutonchefen slarvar, jobbar i efterhand och glömmer bort viktiga händelser och tidsgränser gång på gång.

I exemplet ovan visar jag att plutoncheferna kan välja HUR de vill utbilda plutonen i GSU. De väljer HUR de vill hantera resurserna, HUR de planerar tiden, HUR de prioriterar arbetsuppgifter. På frågan VAD de har gjort får vi samma svar: utbildat i GSU, men på frågan HUR de har gjort skiljer det sig avsevärt. Om vi nu tänker oss att det finns en "kund" till denna tjänst, låt vara att denna kund är Chefen GU-bat eller Chefen T2, men vi kan också kalla kunden för Högkvarteret, Staten, Regeringen eller Svenska Folket. Hur det än är med det så vill kunden naturligtvis ha så bra kvalitet och resultat som möjligt för de resurser (skattepengar) som kunden ställt till förfogande.

Svårare än så är det egentligen inte, men det säger sig självt att i en verksamhet som varje år sväljer 40 miljarder kr (lika mycket som det svenska exportföretaget SKF omsätter) så blir det lätt komplext. Därför har man tagit stöd i redan utarbetade standarder som ISO9001 som reglerar alla organisationers verksamhetsledningssystem. Det är mot detta system som man erhåller en s.k. ISO-certifiering. Det finns flera ISO-system, t.ex. 14001 för standard avseende Miljö, en standard för Arbetsmiljö är på väg som kommer att heta 18001. Försvarsmakten vill att alla områden inom verksamhetsledning skall vara integrerade i ett enda system. Därför har man bearbetat befintliga standarder och omarbetat dem lite grann så att de

skall passa Försvarsmakten bättre. Denna standard kallas för FM-standard VHL 2003. I detta system återfinns verksamhetsledning för samtliga fem dimensioner, nämligen Ekonomi, Kvalitet, Miljö, Arbetsmiljö och Informationssäkerhet. I botten på allt detta finns förstås en rad lagtexter som ytterst reglerar ovanstående.

De olika delarna av försvarsmaktsstandarden VHL 2003 kallas för kravelement. De är uppdelade på fyra huvudtyper nämligen: Ledning och ledarskap, Resurser, Organisation och processer och Värdering. Det är mot dessa kravelement och underdelar som revision genomförs. På T2 har hittills lokal revision genomförts på 12 stycken kravelement av 40. Ett exempel av det som genomförts revision på är "1.4 Kundfokusering". Eftersom många inte riktigt visste vem kunden var så uppstod en s.k. avvikelse.

Avvikelse rapporter kan skrivas av olika personer, t.ex. av sektionschef/kompanichef i samband med en APT. När man träffar på en avvikelse i systemet så är det oftast en avvikelse mot standardens krav eller så är det en målavvikelse. Det är därför det är så viktigt att skriva mätbara mål för sin verksamhet. Annars vet man ju inte om man "träffar rätt". Det är ju s.a.s. lika fel att överträffa ett mål som att inte nå upp till det. När man överträffar målet har man helt enkelt tagit till för mycket resurser kontra uppgiften.

Försvarsmakten håller på att införa ett IT-baserat verktyg för hantering av avvikelser. Detta kommer avsevärt att underlätta hanteringsarbetet. En avvikelse måste alltid "släckas" som det heter och det lottas på ledningsgruppen vem som gör det. Q-chefen bevakar sedan att avvikelsen är släckt. Detta för att vi skall arbeta under den kända devisen "Ständiga förbättringar"!

Det som varje enskild medarbetare kommer att bli tvungen att fundera till på är HUR man löser sina arbetsuppgifter varje dag. Du som enskild medarbetare är anställd på en viss befattning mot bakgrund av din kompetens och erfarenhet. Du förutsätts klara av ett antal uppgifter. Men ingen har egentligen i detalj styrt HUR du skall lösa varje enskild uppgift. Jo, säger du – det förekommer faktiskt och det är när jag genomför något som är väldigt farligt, t.ex. övning med skarp handgranat, sprängning eller arbete på hög höjd. Då är det hårt styrt HUR jag skall göra.

Tänk dig nu att du hade ganska detaljerade beskrivningar av de flesta av dina arbetsmoment. Och att du sedan tillsammans med övriga arbetskamrater och din chef kunde diskutera just

HUR du har valt att lösa dina uppgifter. Då skulle det också finns en möjlighet att mäta effekten (t.ex. antal godkända soldater, antal förarbevis eller det minskade antalet tillbud) på just ditt sätt att lösa uppgifterna. Om man kunde mäta det så kunde man också förbättra det, eller hur? Du får ytterligare möjlighet till stöd för förbättringar i samband med en revision eller på sikt också certifiering.

En bonuseffekt av att dokumentera och beskriva sina arbetsprocesser är att den som efterträder dig på din befattning mycket snabbare kommer in i jobbet. Han eller hon har säkert en mängd erfarenheter i relation till dina val av metoder och tillvägagångssätt och kan omedelbart börja med ett förbättringsarbete. Kom ihåg att en processbeskrivning kan se ut på många sätt. Varför inte en bildserie eller teckningar och symboler med förklarande text?

Avslutningsvis vill jag trycka på det jag inledde med – ständiga förbättringar. Det som mäts blir genomfört – och kan bli bättre. Du kommer snart att upptäcka att det finns en mängd möjligheter i det här sättet att leda en verksamhet på. Det bästa exemplet på detta är möjligheten att lämna förbättringsförslag som snabbt och lätt kommer verksamheten till godo. Sedan en tid tillbaka finns ett Förbättringsteam på P4 som agerar centralt för garnisonen. På T2 finns ett antal TeamSupport som hanterar T2:s förslagsverksamhet. I VHL 2003 är detta det sista kravelementet ("kap 4.7 Förbättringsarbete").

Så nu kan du sätta igång och dokumentera dina processer och genast upptäcka ett antal förbättringsmöjligheter – och raskt därefter skicka in ditt förslag. Om du inte hittar forumet på intranätet – fråga din chef! För det är ju faktiskt så att du är den som tjänar mest på att allt blir "Rätt från början!"...

Süttenbach en av 800 i Viking 03

Text och bild Ulf K Rask

Under två veckor genomfördes Viking 03, en multinationell stabsövning inom ramen för fredsfrämjande verksamhet. Syftet var att öva civil-militär samverkan. Scenariot utspelades i ett påhittat land som härjats av inbördeskrig. Den gemensamma uppgiften var att skapa säkerhet och inleda återuppbyggnad i krisområdet. En av deltagarna i övningen var Thomas Süttenbach, T 2.

Major Thomas Süttenbach, T 2, går igenom läget för den nordiska logistikbataljonen med kapten Mats Fransson, T 2

Detta var den tredje Viking-övningen sedan 1999 med fokus på civilt och militärt samarbete vid en internationell fredsbevarande operation. Övningen genomfördes i "Partnerskap för Freds anda". Övningsplatsen var Upplands regemente i Enköping samt med deltagare från 26 länder, uppkopplade via Internet i Estland, Finland, Irland, Kroatien, Rumänien och Uzbekistan.

Syftet med övningen var att träna internationella militära staber i att samverka med olika civila och humanitära organisationer vid en fredsbevarande operation. Övningsscenariot var ett fiktivt FN-mandat för en NATO-ledd fredsbevarande insats och utgick från de erfarenheter som tidigare gjorts i bland annat Bosnien, Kosovo, Afghanistan och Kongo.

Under övningen användes datorer där alla deltagarna (omkring 800 personer varav 100 civila, lokaliserade i sju länder) satt sammankopplade i ett nätverk. Avancerade simuleringsprogram gjorde att deltagarna, trots att man inte övade på "riktigt" fick ett mycket verklighetsnära resultat.

Övningen utspelade sig i det påhittade landet Bogaland, en federation med två provinser; Mida och

Kasuria. Landet präglades av ekonomisk obalans och religiösa motsättningar samt konflikter med grannländerna Northland och Southland.

Under de två veckorna var det många olika inspel som gjordes från spelledningen till de tränade staberna, så det blev en hel del jobb för alla inblandade.

Intrycken från både övningsledningen och övriga deltagare var att Viking 03 blev mycket lyckad.

- Det har varit mycket bra träning, sa Thomas Süttenbach. Thomas har agerat stabschef för den nordiska logistikbataljonen, vilket är en roll som han även har i det förband som står i beredskap att åka ut på mission.

- Det har gjort att det här har varit mycket bra träning. Synd bara att våra norska vänner, som också ingår i bataljonen, inte har varit med här.

Thomas tycker att övningsstarten var lite ojämn, men allt eftersom alla fick samma lägesuppfattning och arbetet flöt på gick det riktigt bra. En annan erfarenhet som han har med sig är att det är tufft att samarbeta med andra staber om man inte har möjlighet att diskutera saker öga mot öga.

- Nu fick vi jämka läget via internet och telefon när vi samarbetade med brigadstaben och de olika bataljonerna.

När Viking 03 avslutades började man redan att se fram mot en eventuell Viking 05. En övning som om den blir verklighet, kan komma att få ett annat upplägg. Till exempel att man övar på ännu högre nivå och att den politiska ledningen i de deltagande nationerna engageras.

Det handlade mycket om datorer när den tredje Vikingövningen hölls med utgångspunkt från Enköping de två första veckorna i december.

Rapport från Afghanistan

Jörgen Järevang

Kabul med omnejd är indelat i ett flertal olika distrikt, där våra CIMIC-Team har ansvar för varsitt distrikt.

CIMIC-arbetet, som står för "Civil Military Cooperation", går ut på att skapa goodwill genom dialog med befolkningen och deras lokala och centrala representanter. Denna dialog resulterar ibland i någon form av projekt, som också avser att öka vår goodwill och minska behovet av "Force Protection", dvs. militära insatser.

Teamens dialoger med orsbefolkningen, maliken, wakilen (byns eller kvarterets hövding), guvernör, borgmästare, m.fl. utmynnar som sagt i projektförslag av olika typ, t ex renovering / nybyggnation av skola, kliniker och dagis, medan andra projekt kan vara att förse en by med vatten eller anläggningar för konstbevattning mm. När väl ett projektförslaget är godkänt, tar ingenjörens, dvs. våra uppgifter vid, med besiktningar på platsen, uppmätningar och fotografering mm. Det sammantagna materialet resulterar i en teknisk beskrivning som tillsammans med de ritningar vi gör utgör ett komplett underlag för entreprenörens kommande budgivning.

En anbudsinvitan går ut till ett flertal lokala entreprenörer, som tillsammans med ingenjören gör ett besök på platsen. Väl där beskrivs projektet i detalj och var och en får också en kopia av anbudshandlingarna. En vecka senare inkommer anbuderna från entreprenörerna, som sedan analyseras av projektteamet, som nu består av ingenjörer och jurister. I bedömningen av anbuderna ser vi till kvalitet, pris, teknisk lösning, tidplan, mm. Vi tar också in

våra tidigare erfarenheter av att arbeta tillsammans med en viss entreprenör. Den entreprenör som lämnat det mest fördelaktiga anbudet bjuds in för kontraktsskrivning. I kontraktet specificeras bl a betalningsplan, byggstart, kontraktssumma, ansvar, garantier, försäkringar mm.

I vissa projekt försöker vi att styra bemanningen så att vi betalar "Cash for Work", dvs. byinvånare anställs mot betalning. På detta sätt behålls pengarna inom byn, arbete görs ofta med högre kvalitet, eftersom de arbetar åt sig själva, och i vissa fall också snabbare. Metoden ger också ökad köpkraft i byn, vilket stärker självkänslan och utvecklingen. Vi sätter ibland också krav på att entreprenören skall rekrytera sin okvalificerade arbetskraft från den aktuella byn. Detta skapar ett ökat ansvar hos entreprenören för det arbete som utförs, vilket i sin tur ökar kvalitén. Inför byggstarten etablerar sig entreprenören på platsen med byggmaterial, byggarbetare, förråd, mm.

Under byggtiden hålls ett antal inspektioner och möten, där tidplan, kvalitet, utförande mm kontrolleras, kommenteras och dokumenteras. När väl kontraktets-, beskrivnings- och ritningskrav uppfyllts och alla påpekanden korrigerats, hålls en slutbesiktning.

En godkänd slutbesiktning resulterar i en slutbetalning till entreprenören och startdatum för garantiperioden. Projektet avslutas med en invigningsceremoni där CIMIC-Teamet, Projektteamet, wakilen/maliken, representanter för brukaren och entreprenören deltar. Uppföljning, eller som det kallas här "Lesson Learned" utgör en del av varje projekt, där vi för bra erfarenheter vidare från projekt till projekt och eliminerar de dåliga.

ISAF, International Security Assistance Force, har ett Area of Responsibility, AOR, som är ca 80 x 50 km. ISAF är organiserat i ett antal enheter varav CIMIC är en. Syftet med CIMIC's verksamhet är att minska behovet av "Force Protection". Hur detta arbete går till, varierar mellan länder och CIMIC Team. Allmänt sett är det dock genom eget och gemensamt goodwillarbete, t ex samtal, tjänster och projekt. ISAF's verksamhet styrs av ett avtal mellan Afghanistan, FN och EU, där ISAF på olika sätt skall medverka till att bygga upp Kabul med omnejd, politiskt, socialt, ekonomiskt och tekniskt.

Till skillnad från de flesta, är vårt AOR hela Kabul med omnejd, vilket gör att vi kan njuta av den fantastiskt vackra naturen, träffa en mängd olika människor och organisationer, verka tillsammans med det lokala näringslivet för att fullfölja våra projekt.

Som ingenjör och verksam vid Cimic Coordination Center får vi lösa alla typer av problem, antingen de är i våra projekt ute i Kabul eller hemma på basen – det är trevligt och spännande.

En skola före renovering...

under renovering...

och efter renovering

Lumpen på T2 som sjukvårdsplutonbefäl 15mån.

Sg Sarkkinen

Det är ganska länge sen jag ryckte in. Det känns avlägset. Jag kommer ihåg när jag fick gå i en kolonn till förrådet och hämta utrustning. Det var ganska tungt men det sa man inte. Samtidigt kändes det spännande, hur skulle det vara, nu vet jag. Jag är så glad att jag gjort värnplikten, det har gett mig en hel del. Bättre självinsikt, en ledarskapsutbildning med mera. Utbildningen började med 7 månaders GSU, grundläggande soldat utbildning.

Första veckan var det en massa information om allt möjligt. Vi fick lära oss hur man ska stå, gå och hur man skulle agera, visitationerna av uniformen och logementen kunde pågå i det oändliga. Uppställningar hela tiden och alltid 5min innan på plats. Jag hade tidigare varit med i Lottakåren så jag kunde ju en del redan innan. Dagarna var långa, man skulle sy på märken på uniformen, gå i samlad trupp till matsalen och tro inte att man hade en timmes lunch. Det gällde att hålla koll på sin utrustning annars fick man höra det. Det tar någon vecka att anpassa sig men när man kan rutinerna så är man inte lika trött jämt.

Veckan efter var det vapenutbildning. Patron ur, ta isär och ihop med ögonbindel också och på tid. Teori om säkerheten och prov där alla rätt krävdes. Vecka tre hade vi vår första fältvecka. Det var kallt och vi hade BRAK (gymnastik) på mornarna precis som på kasern. Vi fick gå ut och marschera, bygga en bivack och sova en natt ute i -10 till -15 grader. Laga mat i "snuskburken". Lära oss sätta upp tält och sitta eldpost. Tiden gick. Vi hade strid och PEK (man skjuter på skjutbana på måltavlor). Jag tyckte det jag var kul, att få skjuta och lära mig att strida. Vi fick även prova våra skyddsmasker i en tårgaskammare. Jag var lite nervös, man hade ju hört att om det läcker så är det inte roligt. Det gick bra. Varje gång man tog sig igenom något så blev man stoltare, man växte. Men det var jobbigt också, både mentalt och fysiskt. Vi hade mycket bra befäl. Alla var olika och hade sin funktion. De var ganska hårda men rättvisa, som det ska vara.

Så gick tiden och "granenkursen" kom närmare och närmare. Granen var överlevnadsveckan. Vi väcktes tidigt tidigt på morgonen och fick åka ut till ett mobiliserings förråd för att vakta

det. Under dagen fick vi mindre och mindre mat. Dagen efter åkte vi längre bort och där gick befälen igenom allt och vi fick behålla tex värmejackan. Vi fick utbildning på vad man kan äta och hur man ska klara sig. Sedan gick vi och gick. Blåsor och flås. På vägen fick vi tex ett stridsmoment där en blev skadad och vi fick bära henne på bår i flera kilometer, vada över del av en sjö, nattorientera. Flå en hare och någon morot till det på åtta personer. Sista dagen sprang vi hinderbanan med packning och stridsutrustning och övade fångtjänst. Detta är en del av det vi gjorde. Man förtränger en del och oftast minns man bara det som var roligt.

Högvakten tyckte jag var roligt, jag var placerad på Drottningholm, vi fick möjligheten att besöka museet också. Det var ett minne för livet med alla turister som ska ta kort på en. Vi fick en kurs i "utveckling grupp ledare" och en del ledarskapsutbildning. När nya soldater ryckte in i juni (skulle vi vara chefer över senare) så fick vi vara hjälpinstruktörer, ha excersis med dom, lära dom hur allt skulle fungera. Det var roligt att se vilken respekt de hade för oss och vår kunskap.

Sedan fick vi åka till Finland med kontrakterad FN personal på övningen Nordic Peace. Lära oss hur det är att vara på utlandstjänst. Jag var vakt och eskortsoldat. Första veckan fick vi momentträning som innebar mintjänst, sjukvårdstjänst, upploppshantering med polisen mm. Andra veckan var vi ute på en camp, vi var och patrullerade området både till fots och med en pansarterrängbil. Vi lyssnade på Lasse Berghagen och hade jätteroligt. Under andra veckan fick vi övningsmoment som vi skulle lösa. Vi hade en "social day" när vi fick provskjuta utländska vapen, visade upp vår utrustning, gick på hockey och umgicks.

När vi kom tillbaka från Finland så skulle vi gå till våra nya plutoner där vi skulle lära oss vår befattning. Vi fick först och främst en väbel utbildning i två veckor. Jag fick lära mig om min befattning. Jag skulle vara militär chef för en förbandsplats. Se till att soldaterna fick mat, sömn, beställa materiel och jag skulle sköta allt samband. Man skulle föra karta över läget samt bestämma var tältet skulle stå med mera. Om vi blev beskjutna

så skulle jag bestämma hur vi skulle försvara oss. Jag skulle lösa situationer som kunde uppstå tex folkrättsliga. Det kändes som mycket att hålla reda på, man var lite nervös för hur det skulle gå. Stort ansvar. När vi väl övade så åkte jag ut som ensam chef med min tropp ut i terrängen och skulle ta hand om skadade. Samtidigt så var allt lite friare. Som chef så har man alltid saker att uträtta men jag hade mer att säga till om. Jag fick se till att mina soldater fick raster med mera.

Under hösten så fick vi 4 KB också hålla lite utbildningar med våra soldater. Bland annat om kylskador. Vad ska man kunna för att undvika kylskador. Hur man ska anpassa klädsel med mera. Vi fick också hålla utbildningsmoment under soldatprovet, det var roligt. Som Förbandsplattstroppchef så hade jag 6 sjukvårdare att "chefa" över samt en läkare och en sjuksköterska på vissa övningar. Hela plutonen var 28 soldater och vi var 4 KB som turades om att vara plutonchefer. Det vill säga att under övningar så hade vi våra 6 soldater samt läkare och sjuksköterska men var fjärde vecka hade vi hela plutonen att leda. Förbandsplatsen fungerar som en mellanstation. Vi ser till att patienten klarar en transport till sjukhus. Det tog några övningar innan man kände att nu fungerar det bra. Under en övning fick vi ett moment i folkrätt. När en fientlig spaningsgrupp var i ett hus nära oss, jag gick dit och förhandlade. Man får inte utöva militär verksamhet i anslutning till röda kors vilket vi bar. Det löste sig så att de fick gå iväg.

En vecka i januari 2004 fick vi 4 KB vara med på de nyinrycktas fältvecka som instruktörer. De som skulle ha vår tjänst nästa höst. Det var roligt att få lära ut igen. Tiden gick fort och plötsligt var det slutövning, det stora målet. Under dessa 12 dagar fick jag bland annat ta ner en helikopter som skulle transportera en skadad, vara ute hela två dygn i rad och understödja, vi behandlade fiendesoldater med mera. Plötsligt så klaffade allt, det var roligt. Det är intressant att när det var meningen att allt skulle fungera så gjorde de det. Det är ju alltid detaljer som inte är perfekta men i det stora hela var allt bra.

Många fältveckor under lumpen var krävande och man tyckte inte att det var så jätteroligt, men de sista tre fyra övningarna var roliga. Då vi fick vara mer självständiga och visa vad vi kunde. Lumpen är jobbig för ibland är man i en svacka men man reser sig igen.

Tiden har gått så otroligt fort. Det ekar ännu i öronen från när vår första plutonchef sa att tiden kommer att gå fort. Rätt vad det är så har ni muckat. Då tänkte man, jo säkert. Han hade rätt.

Om ork och atombomber

Ulf Floberg

I slutet av 60-talet tjänstgjorde en viss fanjunkare på sjukvårdskompaniet. Om fanjunkaren kan vi väl säga så mycket, att hans efternamn börjar på L och att han bor i trakten av Götene. Han har också alltid varit mycket idrottsintresserad.

Till fanjunkarens pluton ryckte det in en gruppchef som vi kan kalla för Kraus. Han var värmlänning och han var vad man skulle kunna kalla full i sjutton. Han hade alla förutsättningar för att bli en bra gruppchef, men han var inte särskilt intresserad av det militära. Han bjöd inte till riktigt tyckte fanjunkare L. Till exempel borde Kraus, som hade en riktig idrottskropp, kunna prestera en bra tid på trekilometersslingan. Men varje gång låg han sist och fanjunkare L jagade honom... Öka Kraus! Öka! Ja urker inte fanjunkarn, ja urker inte... svarade Kraus varje gång. Så här höll det på vecka ut och vecka in ända tills i muckarveckan då det var dags för slutprov i terränglöpning. Då satte Kraus en väldig fart. Han sprang ifrån fanjunkarn och alla de andra på plutonen och var först i mål... Efter en bra stund kom fanjunkare L in i mål och frustar till Kraus: Det var som tusan vad du sprang idag... Ja, svarade en leende Kraus... På freda är det muck, så i da urkte ja...

Fanjunkare L och Kraus satte en ära i att slå varandra på fingrarna och man kunde se hur de njöt när de fick den andre att tappa koncepten. Vid en övning i strid som handlade om försvar av grupperingsplats hade fanjunkare L "stridsmålet" och gett förutsättning och läge för övningen. Nå, säger fanjunkarn, vad är nu det värsta som kan hända? Kraus räcker upp handen och svarar: Det vore väl att fienden släppte en atombomb rakt på oss... Fanjunkare L tappar målföret för några ögonblick men kontrar sedan snabbt... Atombomber... Vi har inte börjat med skydd mot ABC-stridsmedel än, men det skall vi göra i morgon... Och det börjar med att du Kraus skall inleda detta med att lära ut vad en atombomb är för något... Men fanjunkarn... protesterar Kraus... Tyst! Säger fanjunkare L. I morgon klockan 07.30 skall du inleda övningen med att berätta lite om atombomber. Allt står att läsa om i boken Sold F, så det är bara till att läsa på i kväll. Minst i 10 minuter skall din övning

forts. sid 59

Mina erfarenheter av dagens moderna officersutbildning är att dagens officerare och chefer mycket väl lever upp till ovanstående slutsatser. Försvarsmaktens sätt att utveckla personalen har under de senaste trettio åren varit på rätt väg. Detta har på ett påtagligt sätt visat sig under slutövningarna de senare åren där T2-förbanden har varit av hög kvalitet.

Med hjälp av nedanstående punkter får Du som medarbetare en modern chef av i dag att lyssna; **Få jobben gjorda.** Det finns mycket som kan distrahera på en arbetsplats. Men chefer gillar folk som fokuserar och får jobben gjorda.

Gör jobben i tid. Långt ifrån alla gör sina jobb klara till avtalad tid. Det är en del av de saker de flesta chefer värderar högst.

Försök jobba positivt. Gott humör är undervärderat. Att möta dagen med en positiv attityd istället för en trumpen uppsyn är avgörande.

Ta ansvar. Självfallet tar man ansvar för sina egna områden. Men ta även ansvar för annat som kan dyka upp även om det inte är Dina arbetsuppgifter.

Ta initiativ. Cheferna vill inte ha ett gäng sömngångare runt sig. I stället vill de omge sig med människor som är engagerade och har egna idéer.

Tänk i nya banor. Måste allt gå i gamla banor eller finns det nya sätt att utföra saker på?

Tänk kritiskt. En bra medarbetare tänker kritiskt och vågar ställa motfrågor till chefen. Då vet chefen att han tar beslut på en trygg grund.

Var konstruktiv. I stället för att komma med sura glirningar, ge konstruktiva förslag till förändringar.

Var lojal. Efter det att ett beslut tagits, jobba för bra resultat och var lojal mot Din chef oavsett vad Du anser om beslutet.

Jobba självständigt. Medarbetare som inte frågar om varje detalj är älskade.

Materielutvecklingen har gått raskt framåt de senaste åren. Försvarsmakten och T2 har lämnat 40-tals teknik med fasta lastbilsflak, rullbanor och lösa ammunitionskollin till en modern transportteknik med pallar, containrar och lösa lastbärare typ rullflak. Våra ledningsförband är inne i en fas av spännande utveckling både materiellt och arbetsmetodsmässigt. Jag tänker på bland annat containerbaserade arbetsutrymmen, telesystem och informationssystem. Nu finns dessutom konceptet nätverksbaserat försvar (NBF) att utveckla.

Utvecklingsarbete tar tid. Jag var med i starten av Försvarsmaktens och FMV utveckling av lösa lastbärare i början av 90-talet. Det är drygt 10 år sedan utvecklingsarbetet tog fart.

Nu är det vår Utvecklings- och Försöksavdelning ihop med GU-bat och Internationella avd som har ledarrollen.

Våga Er på det nya, testa ny materiel även om det kan vara något jobbigt. Ni har igen det!

Sanering av Bandvagn

Rullflak

SISU

Thomas Kihlström i en modern stabscontainer

När jag var betydligt yngre än nu ansåg många att utlandstjänst var nästan en förtäckt form av semester. Jag sökte flera gånger under 70-talet men fick inte åka då höga vederbörande ansåg att gjorde mer nytta hemma på T2. På 90-talet var läget annorlunda. Jag har förmånen att få ha gjort två utlandsmissioner i Bosnien. BA 07 var den första 1996-97. Det var bara ett halvår efter Dayton-avtalet vilket innebar en hel del oroligheter i svenska bataljonens område mellan Tuzla och Doboj. Andra gången fick jag ett erbjudande från Högvartaret att få befattningen som chef för Logistiksektionen (C G4) i NORDPOL BRIGADE. Detta halvår i Bosnien är en av höjdpunkterna i mitt officersliv. Jag fick många kontakter med polacker, normän, danskar, finnar och amerikaner. Detta har breddat min livserfarenhet rejält. Jobbet som sådant var stundtals påfrestande men oerhört givande. Jag fick testa skarpt om jag klarade av trycket som brigadkvartermästare i mycket oroliga situationer. Detta var under NATO:s flygkrig mot Jugoslavien med allt som hände på marken. Bland annat beslagtogs NORDPOL BRIGADE en hel inhemsk brigads utrustning och ledning. Detta utvecklade sig till en stor logistikövning som löstes med hjälp av just lösa lastbärare. T2 kaptenen Thomas Glanshed var med som en nyttig officer på plats.

För att utlandstjänst ska vara möjlig är en förutsättning att familjen ställer upp och stöttar Dig. Min fru gjorde detta. Hon sa "Jag vill att Du får möjlighet att utvecklas i ditt yrke, visst kan det bli jobbigt hemma men det klarar jag av. Nästa gång kan det vara min tur att få utveckla mig, då ska Du vara hemma."

En slutsats av detta är att så fort Du har möjligheter beroende på hemmasituationen så är mitt råd "sök utlandstjänst".

Det har varit intressant och glädjande att se utvecklingen av T2 engagemang i utlandsstyrkan. T2 har tagit för sig. Jag tänker på utbildningen och T2 bemanning av den multinationella transportenheten MNTU, tidigare benämnd MNTC. Övriga utbildningsinsatser av de olika Kosovo-bataljonerna. Jag vill ge beröm för allt arbete som är nedlagt av så många T2-are för att få SWELOG/NL 03 beredd att kunna sättas in utomlands från och med den 1 juli 2003. T2-personal har medverkat i att ta fram målen för den Nordiska Logistikbataljonen, ta fram materiel, organisation och utbildningsplaner. Inte minst genomförandet av utbildningen våren 2003 och fortsättningen under våren 2004. Jag anser att många av Er har gjort en prestation utöver det vanliga.

Jag har fått förmånen att välja min pensions-tidpunkt. Från och med den 1 augusti 2004 är jag pensionär. Det känns bra att få lämna T2 när regementet står så högt i kurs. Det känns lätt att lämna ett vinnande lag med en ljus framtid framför sig.

Hur vågar jag skriva en ljus framtid framför sig? Jag grundar det på allt positivt som hänt med så hög fart de senaste åren och att T2 klarat många försvarsbeslut under åren. Under min aktiva tid har T1, T3 och T4 avvecklats men T2 har bestått.

Vi finns i en fantastisk garnison. Jag värdesätter Skövde garnison högt. Utan P4, MSS, Markverkstad Götaland med flera så är inte Skövde den stora och viktiga garnison som är en grundbult i T2 möjligheter att få utvecklas i Skövde.

Utveckling, utbildning och ledning av logistikförband för nationella och internationella behov kommer att finnas så länge som Försvarsmakten finns. Det bara en fråga om storlek och antal.

Jag vill avslutningsvis tacka för mig och önska Er alla T2-are lycka till i framtiden. Ni har alla förutsättningarna att lyckas eftersom på T2 finns:

- Duktig personal. Det finns hög kompetens på alla nivåer.
- Ny och modern materiel.
- Bra utbildningsförutsättningar i Skövde.

Tack och hej då skriver Er stabschef under de senaste fem åren,

Jan-Håkan Otterberg kommer nu att få betydligt mera tid tillsammans med sin hustru Aina.

forts. från sid 52

hålla på... Efter detta är det inget mera tal om atombomber, utan övningen fortsätter enligt det sätt som fanjunkarn hade tänkt sig.

Påföljande dag klockan 07.30 säger fanjunkare L triumferande: Då skall det bli intressant att hör vad Kraus har att lära ut om den atombomb som han var så intresserad av igår... Fanjunkare L är nu helt övertygad om att han satt Kraus på plats ordentligt och han förväntar sig säkert en "mager" beskrivning av atombomben.

Kraus stegar fram och säger: Nu får ni sätta er pojkar, för detta kommer att ta en stund... Under tiden som plutonen sätter sig ner i korridoren går Kraus in på logementet och hämtar ett stort antal planscher... Sedan håller han en fullständigt bländande lektion om allt som tänkas kan om atombomber... Han berättar om fission och fusion. Han beskriver den radioaktiva strålningens inverkan på människor och materia. Han berättar om radioaktivt nedfall och om hur sanering kan gå till... En intresserad pluton och en mycket förbluffad fanjunkare lyssnar andäktigt under cirka 40 minuter på Kraus och hans beskrivning av atombomben. Då Kraus är klar går han och sätter sig på golvet tillsammans med de övriga i plutonen. Det var värst vad du kunde mycket om atombomber, säger fanjunkare L som ännu inte riktigt hämtat sig efter den lektion som Kraus hållit. Var har du lärt dig allt detta? Så mycket stod det väl ändå inte i boken Sold F? Nä, säger en triumferande Kraus, men en har la jobbat ett par år på ASEA-atom i Västerås...

Fanjunkare L beordrar en kort rast och han och jag går in på befälsrummet. Då L stängt dörren säger han ansträngt: Den där beväringen den gör mig gråhårig... När jag nuförtiden träffar fanjunkare L och ser hans grånande hår, tänker jag ofta att det nog är befälseven Kraus som är orsak till detta...

Inför försvarsbeslutet

Jan Persson

Senare i år kommer riksdagen att fatta beslut om försvarets utformning under perioden 2005-2007. Tidsplanen i stora drag innebär att regeringen överlämnar sin proposition i slutet på september och att riksdagsbeslutet tas i mitten av december. Överbefälhavaren har redan överlämnat ett omfattande underlag i februari och i april. Försvarsberedningen kommer dessutom att redovisa sin nästa rapport i juni månad. Den arbetsgrupp med tjänstemän från försvars- och finansdepartementena samt högkvarteret som skall lämna förslag till förändringar i grundorganisationen började arbeta i mars och överlämnar sitt förslag till regeringen i augusti. M a o en oerhört pressad tidsplan och många viktiga frågor att ta ställning till för både den politiska och vår militära ledning.

Det har sannolikt inte undgått våra läsare att Försvarsmakten denna gång står inför mycket stora förändringar. En av orsakerna till detta är att överbefälhavaren den här gången inte bara redovisar det våra politiker efterfrågar utan även ett eget underlag om reformering av försvaret. Beslut om ytterligare ekonomiska nedskärningar, fortsatt reducering i antal krigsförband, antal utbildningsregementen och värnpliktiga leder således inte längre till en långsiktigt hållbar utveckling. Många, inklusive under-teknad har under vårens arbete kommit till insikt om att "något" måste göras. Utvidgningen och utvecklingen av EU militära förmåga utgör de utrikes- och säkerhetspolitiska utgångspunkterna för en nödvändig reformering. Så sent som i december 2003 lanserades ett nytt militärt koncept, som nu i sina huvuddrag är förankrat och utpekat att bli ett huvudspår i hela EU-kretsen. Utvecklingen har betydelse inte bara för EU, utan även i samarbetet med NATO och som stöd till FN's fredsfrämjande insatser. En reformering av det svenska försvaret omfattar tre stora frågor. Nämligen ett nytt personalförsörjningssystem, nytt värnplikts- och förbandsutbildningssystem samt en förändrad syn på vår materielförsörjning.

Jag kan konstatera att de förbandstyper och funktioner regementet ansvarar för återfinns även i den framtida insatsorganisationen. Detta är som alla förstår ett viktigt konstaterande. Antalet förband är självfallet färre och anpassat till en betydligt mindre (halverad) organisation än idag. Överbefälha-

varen har därför föreslagit att det oberoende av ekonomisk nivå skall finnas ett utbildningsförband för funktionen logistik. Mitt förslag att gå mot en försvarsmaktsgemensam underhållsutbildning förefaller också fått gehör i den arbetsgrupp som ansvarar för underlaget till en förändrad grundorganisation. Jag ser idag inga militära alternativ till att det är vårt regemente som utvecklas mot ett utbildnings- och kompetenscentrum för logistik i Försvarsmakten.

Förbandsutvecklingen innebär att vår förmåga att bidra till EU's militära krishantering successivt ökar. Ambitionen bör vara att Sverige skall vara ledande nation för en av EU's tio snabbinsatsförband – "battle group" – och förstärkningsförband i samverkan med annat land. Ett sådant snabbinsatsförband består av cirka 1500 soldater, med en beredskap att redan 10-15 dagar efter beslut kunna vara på plats i ett konfliktområde, men med en relativt begränsad uthållighet (30-120 dagar). Innehållet i styrkan är i skrivande stund ganska otydligt. Ett första utkast på organisation innehåller en lätt mekaniserad bataljon, ett ingenjörkompani och ett underhållskompani. Därutöver tillkommer förstärkningsförband, t ex artilleri och luftvärn om cirka 300 soldater. Gränssättande faktorer för att kunna bidra med denna typ av snabbinsatsförband är att vi får ett nytt personalförsörjningssystem och utbildningssystem. Utöver snabbinsatsenheter förutsätter överbefälhavarens förslag fortsatt en utlandsstyrka med längre beredskapstid och längre insatstider för insatser av samma typ som t ex i Kosovo.

Medverkan i EU's nya koncept innebär en tydlig ambitionsökning i våra internationella engagemang. En inriktning som jag personligen bejakar. Enligt min mening måste vi i större omfattning inrikta vår verksamhet mot vad som de facto är efterfrågat "här och nu" och i mindre omfattning mot en diffus framtida försämrad nationell hotbild. De förband som sätts upp för internationell tjänst kan användas också för nationella uppgifter.

Inom områdena personalförsörjning och värnplikts- och förbandsutbildning har överbefälhavaren lämnat förslag på långtgående förändringar. I flera fall erfordras fortsatta utredningar följda av ändringar i regelverk och lagar. De mest radikala förslagen innebär tidsbegränsad anställning av officerare, förlängd grundutbildning för alla till 11 månader, anställning av beredskapssoldater och plikt att delta i internationella övningar. Beträffande en ny syn på vår materielförsörjning handlar det främst om att lägga fast vilka nischer inom försvarsindustrin som behöver behållas inom landet.

Den engagerade läsaren ställer sig nu frågan;

Vad blir det nu av alla dessa underlag och mer eller mindre genomarbetade förslag? Låt mig först slå fast att beslut måste fattas i höst. Det är inget alternativ att skjuta på dessa beslut oavsett hur smärtsamma de blir. Det behövs så snart som möjligt en ny inriktning för vårt försvar! Den inriktningen kommer självfallet att vara beroende av vilken ekonomisk ram våra politiker är beredda att avsätta för det militära försvaret från de i övrigt hårt ansträngda statens utgifter. Vårens politiska utspel ger tyvärr en indikation att den ramen blir mindre än den nuvarande.

Det ankommer inte på undertecknad att förekomma försvarsbeslutet, men tillåt mig ändå att komma med en bedömning. Inom armén kommer fem av 14 regementen att utvecklas och inom marinen utvecklas ett av två amfibieregemente och antalet stridsfartyg reduceras samt en av fyra flygflottiljer i flygvapnet läggs ner. I huvudsak kommer 1/3-del av vår grundorganisation att utvecklas och i Armén är det denna gång våra pansar- och infanteriregementen som står för den antalsmässigt största reduktionen. Risk föreligger att det efter försvarsbeslutet enbart finns tre till fyra sådana förband kvar. Förändringarna i grundorganisationen kommer att gå mot färre men större och integrerade garnisoner. Skolitörer kommer sannolikt att utvecklas om de inte representerar en unik förmåga eller funktion som inte kan undvaras. När det gäller den geografiska lokaliseringen av vår grundorganisation valde riksdagen väg redan i förra försvarsbeslutet, då man tog ställning för att vissa delar av organisationen skall vara lokaliserade till södra Sverige. Det är min uppfattning att det emellertid även fortsatt behövs en större och integrerad garnison i norra Sverige för att tillgodose vårt behov av subarktisk förmåga, främst på lägre förbandsnivåer.

Grundorganisationen utgör enligt min uppfattning basen och den militära infrastruktur som erfordras för rekrytering, bemanning och utbildning av våra insatsförband. Det är dessutom där Försvarsmakten utvecklar sina förmågor att kunna genomföra insatser såväl nationellt som internationellt. Det är därför viktigt att förestående förändringar präglas av en långsiktigt hållbar struktur och mindre av regionalpolitiska aspekter. Svaret på alla dess frågor kommer vi att få senare i höst. Som jag skrivit om tidigare i denna tidning hyser jag ingen oro för vårt regementes framtid. Jag anser att det i Skövde finns mycket goda förutsättningar för att utvecklas mot ett centrum för både markstrid och logistik. En unik och oslagbar kombination som inte finns någon annanstans i landet och som dessutom är efterfrågad.

Tack Lidköpings Tryckeri!

Under en tid för denna tidnings framtagning har vi haft en del krångel med datorerna och tillhörande apparatur, vilket har medfört besvär och förseningar. Som tur är har vårt tryckeri, Lidköpings Tryckeri, ställt upp och hjälpt oss på alla tänkbara sätt. Jag som Redaktör vill därför rikta ett särskilt tack till personalen på tryckeriet som har varit förstående och hjälpsamma på ett underbart sätt. Kundanpassat är det rätta ordet för det sätt som de arbetar på. Heder åt er alla!

Ulf Floberg
Red Götaträngaren

**Lidköpings
Tryckeri AB**
& Emballage

